

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลก

ของเด็กและวัยรุ่นไทย

(Development of Self-Concept from Global brand in
Thai children and Adolescents)

โดย

ดร. สุทธิลักษณ์ หวังสันติธรรม

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการวิจัย

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีงบประมาณ 2552

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลก
ของเด็กและวัยรุ่นไทย

(Development of Self-Concept from Global brand in
Thai children and Adolescents)

โดย

ดร. สุทธิลักษณ์ วงศ์สันติธรรม

ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการวิจัย
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีงบประมาณ 2552

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการและความแตกต่างของการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทยในช่วงอายุต่างๆ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน เพื่อนำตราสินค้าที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย โดยการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและวัยรุ่นไทย ชาย หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนพระแม่มารีสาทร จำนวน 450 คน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดตราสินค้าเครื่องดื่ม ร้านอาหาร และขนมขบเคี้ยว มาากกว่า ตราสินค้าเสื้อผ้า และรองเท้ากีฬา โดยส่วนใหญ่จัดแบบทุกตราสินค้าที่ปรากฏในแบบสอบถาม ในขณะที่ตราสินค้าเสื้อผ้าและรองเท้ากีฬา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดประมาณ 58%-75% และ 45%-64% ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะจัดตราสินค้าที่แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าในทุกประเภทสินค้า ซึ่งเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามหั่งช่วงอายุ 8-10 ปี 11-14 ปี และ 15-18 ปี ส่วนใหญ่จะในทุกประเภทสินค้า คือ ความชอบส่วนตัว พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ ต้ม/ซุปเป็นประจำอยู่แล้ว โดยสินค้าประเภทเสื้อผ้าและรองเท้ากีฬา จะมีเหตุผลที่แตกต่างจากสินค้าประเภทเครื่องดื่ม ร้านอาหาร ขนมขบเคี้ยว เพิ่มขึ้นมา คือ เหตุผลที่ว่าใช้แล้วมันใจ ใช้แล้วดูดี (ยกเว้นอายุ 8-10 ปี ที่มีส่วนหนึ่งระบุเหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มนแทนตัวเองได้ดีนี่ห้อนั้นแล้วนั่นใจ) และมีเพียงส่วนน้อยที่ให้เหตุผลถึงบุคลิกภาพตราสินค้าหรือบุคลิกภาพของผู้ใช้สินค้า

ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เมื่อเด็กและวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น เด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกร่วมสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนเพิ่มมากขึ้น

จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเอง พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้อย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นมีความแตกต่างกันตามช่วงอายุโดย

- เด็กจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับตราสินค้า เช่น รู้จักคุ้นเคย หรือเคยใช้ตราสินค้ามากกว่าวัยรุ่น

- b. วัยรุ่นจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าในลักษณะที่เป็นนามธรรมและไม่ลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น ดูจากบุคลิกของผู้ใช้ หรือจากการสร้างความสัมพันธ์ของตราสินค้ากับกลุ่มอ้างอิง มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

จากการวิเคราะห์พบว่า เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุตอบมากที่สุดเป็นเหตุผลในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจากภาระความสัมพันธ์กับตราสินค้า คือ ความชอบส่วนตัว พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ดีมี/ซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว ใช้แล้วมีประโยชน์ดี ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน 2a บางส่วน คือ เด็กและวัยรุ่นสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกในลักษณะที่เป็นรูปธรรมไม่แตกต่างกัน และปฏิเสธสมมติฐาน 2b คือ วัยรุ่นสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าในลักษณะที่เป็นนามธรรมไม่แตกต่างจากเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

สมมติฐานที่ 3 เด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกัน พบว่า จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้ และจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้ ของกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุํ พบร้า กลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และกลุ่มที่ได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน จึงปฏิเสธสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 4 เพศที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนแตกต่างกัน

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างเพศที่ต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองได้ของเพศที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 เด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กที่เปิดรับสื่อน้อย

จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวไม่แตกต่างกับเด็กที่เปิดรับสื่อน้อย

จพ	วันที่ 15
เลขทบ. 017067	
วัน เดือน ปี 23 มิ.ย. 59	

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	i
สารบัญตาราง	iii
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	4
ปัญหานำวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ทฤษฎีแนวคิดส่วนตัว (Self-Concept Theory)	6
แนวคิดเรื่องพัฒนาการทางความคิด (Cognitive Development) ของเด็กกับตราสินค้า	9
แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	17
ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง	17
ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย	19
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1	22
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 6 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	74
การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย	75
อภิปรายผล	78
ข้อสังเกตจากการเก็บข้อมูลในชั้นที่ 1	79
ข้อจำกัดในการวิจัย	79
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	79
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4-1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
ตารางที่ 4-2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
ตารางที่ 4-3 ชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม	23
ตารางที่ 4-4 สถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
ตารางที่ 4-5 ระดับรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อวัน	24
ตารางที่ 4-6 ตราสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก	25
ตารางที่ 4-7a ตราสินค้าเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์ กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ	27
ตารางที่ 4-7b ตราสินค้าเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้ และระดับชั้นเรียน	29
ตารางที่ 4-8a ตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์ กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ	31
ตารางที่ 4-8b ตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้ และระดับชั้นเรียน	32
ตารางที่ 4-9a ตราสินค้าเครื่องดื่มที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์ กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ จำแนกตามระดับรายได้ และระดับชั้นเรียน	33
ตารางที่ 4-9b ตราสินค้าเครื่องดื่มที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตาม ระดับรายได้และระดับชั้นเรียน	34
ตารางที่ 4-10a ตราสินค้าร้านอาหารที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตาม ความสัมพันธ์กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ	35
ตารางที่ 4-10b ตราสินค้าร้านอาหารที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตาม ระดับรายได้และระดับชั้นเรียน	36
ตารางที่ 4-11a ตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตาม ความสัมพันธ์กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ	37
ตารางที่ 4-11b ตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตาม ระดับรายได้และระดับชั้นเรียน	38

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5-1 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	39
ตารางที่ 5-2 แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	40
ตารางที่ 5-3 แสดงจำนวนและร้อยละของขั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม	40
ตารางที่ 5-4 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง (ต่อวัน)	41
ตารางที่ 5-5 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ตารางที่ 5-6a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคุณลักษณะที่เป็นฐานครอบที่ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามอายุ	42
ตารางที่ 5-6b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมที่ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามอายุ	43
ตารางที่ 5-7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง จำนวนคุณลักษณะที่เป็นฐานครอบ จำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม และอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตารางที่ 5-8a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเดือด้ำที่ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักตามอายุ	45
ตารางที่ 5-8b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเดือด้ำที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองตามอายุ	46
ตารางที่ 5-8c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าเดือด้ำนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ ตามอายุ	47
ตารางที่ 5-9a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักตามอายุ	48
ตารางที่ 5-9b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองตามอายุ	49
ตารางที่ 5-9c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าของเท้ากีฬานั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ ตามอายุ	50
ตารางที่ 5-10a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักตามอายุ	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5-10b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ	52
ตารางที่ 5-10c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ	53
ตารางที่ 5-11a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักจำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 5-11b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ	55
ตารางที่ 5-11c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าร้านอาหารนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ	56
ตารางที่ 5-12a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าข้มขบเคี้ยวที่ ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักจำแนกตามอายุ	57
ตารางที่ 5-12b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าข้มขบเคี้ยวที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ	58
ตารางที่ 5-12c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าข้มขบเคี้ยวมี ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ	59
ตารางที่ 5-13a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แทนตัวเองจำแนกตามเพศ	60
ตารางที่ 5-13b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างเพศที่ต่างกัน	61
ตารางที่ 5-14a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ	62
ตารางที่ 5-14b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน	63
ตารางที่ 5-14c การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 5-14d การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุ้ของจำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน	65
ตารางที่ 5-14e การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุ้ของจำนวนตราสินค้าของแท็กฟ้า ที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน	66
ตารางที่ 5-15a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม รู้จักจำแนกตามจำนวนเงินที่ได้รับต่อวัน	67
ตารางที่ 5-15b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกัน	68
ตารางที่ 5-15c การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุ้ของจำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน	69
ตารางที่ 5-15d การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุ้ของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน	70
ตารางที่ 5-15e การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคุ้ของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน	71
ตารางที่ 5-16 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม และจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเอง	72
ตารางที่ 5-17 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อ และจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งานวิจัยที่ผ่านมาหลายชิ้นได้พบว่า บุคคลได้ใช้สินค้าในการสร้างและสื่อสารถึงแนวคิดส่วนตัวของตน (Belk 1988; Kleine, and Allen 1995; Sirgy 1982; Solomon 1983; Wallendorf and Arnould 1988) ตราสินค้าในปัจจุบันได้ถูกนำมาเป็นสิ่งแสดงภาพลักษณ์ของบุคคล โดยบุคคลได้เชื่อมโยงบุคลิกภาพของตราสินค้ากับบุคลิกลักษณะของตนและนำมาสร้างแนวคิดส่วนตัวของตน โดยบุคคลได้นำตราสินค้ากับแนวคิดส่วนตัวมาเชื่อมโยงกัน เกิดการสร้างแนวคิดส่วนตัวผ่านตราสินค้า (self-brand connections) (Escalas and Bettman 2003)

แม้ว่างานวิจัยในด้านการเชื่อมโยงแนวคิดส่วนตัวกับบุคคลจะได้มีการวิจัยมาแล้ว แต่ส่วนมากจะเป็นการทำวิจัยกับบุคคลในวัยผู้ใหญ่เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งในปัจจุบันเราจะพบว่าตราสินค้าต่าง ๆ สามารถได้สื่อสารมาสู่บุคคลตั้งแต่วัยเด็กเป็นต้นมา โดยเฉพาะตราสินค้าระดับโลกที่มีงบประมาณในการสื่อสารทางการตลาดมาก จึงสามารถสื่อสารเข้าถึงเด็กและวัยรุ่นทั่วโลกได้อย่างง่ายดายผ่านสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน

Sutherland และ Thomson (2008) กล่าวว่า เด็กอายุเพียง 20 เดือนเริ่มจดจำสินค้าที่อยู่รอบตัวเขามาก ๆ วัน การศึกษาของ Roedder (1981) พบว่าเด็กในแต่ละช่วงอายุมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการโฆษณาแตกต่างกันไป ในกลุ่มเด็กที่มีอายุไม่ถึง 8 ปี จะมีกระบวนการรับสารในระดับที่จำกัด (Limited processors) คือยังไม่สามารถเรียนรู้การรับข้อมูลสำคัญหรือஆடுகாய் ของโฆษณาなん ๆ ได้ ขณะที่เด็กในช่วงอายุมากกว่า 12 ปี จะเริ่มมีกลยุทธ์การรับสาร (Strategic processors) คือเรียนรู้กระบวนการรับข้อมูลจากสารต่างๆ อย่างเป็นระบบ รู้จักการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความแตกต่างของข้อมูลต่างๆ สำหรับกลุ่มเด็กอายุ 8-12 ปี เป็นกลุ่มที่เริ่มรู้จักการเลือกรับข้อมูล แต่ยังต้องขึ้นอยู่กับการสร้างสิ่งเร้าที่เหมาะสม (Cued processors) ดังนั้นเด็กในช่วงอายุนี้ยังไม่มีการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผลและเป็นระบบมาก รวมทั้งยังไม่ให้ความสนใจกับข้อมูลเนื้อหาสาระสำคัญของโฆษณา แต่จะมองดูและพิจารณาบริบทรอบ ๆ โฆษณาชิ้นนั้น ๆ ด้วย เมื่อเด็กได้รับเบ้าแบบแสจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันที่เหมาะสม ก็จะมีโอกาสได้นำข้อมูลจากสื่อโฆษณามาประยุกต์ใช้ได้

ทุกวันนี้ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ทำให้เด็กมีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารมากมายที่หลังให้มาจากการทุกทิศทาง เด็กได้เรียนรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ รอบตัว ทั้งที่เป็นสื่อเก่า เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ และสื่อที่อาศัยเทคโนโลยีคุณภาพ อาทิ สื่ออินเทอร์เน็ต ดาวเทียม โทรศัพท์มือถือ นอกเหนือจากสื่อแล้ว สังคม วัฒนธรรม บริบทรอบด้านที่เปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกวิวัฒนา สภาพสังคมในปัจจุบันทำให้เด็กต้องรับรู้สิ่งต่างๆ มากมาย ทั้งที่เป็นประโยชน์และที่ไร้ประโยชน์ต่อเด็ก ท่ามกลางความรู้ข่าวสารรอบตัวที่รายล้อมเด็กในวันนี้ มีการรับรู้เกี่ยวกับตราสินค้าระดับโลก (Global Brand) ที่เด็กยุคโลกาภิวัตน์ได้เรียนรู้และทำความรู้จักเมื่อตนเป็นพื่อนที่คุ้นเคยตั้งแต่วัยเยาว์ ในวันนี้มีตราสินค้าระดับโลกหลายตราสินค้าที่เข้ามาอยู่ในหัวใจเด็กตั้งแต่เด็กอายุเพียง 5 ปี จึงไม่น่าแปลกใจว่าเด็กในยุคโลกาภิวัตน์ในหลาย พื้นที่ทั่วโลกที่อยู่ห่างไกลกันจะมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและความคิดอ่านที่คล้ายคลึงกันทั่วโลก ในปัจจุบันตราสินค้าระดับโลกได้วางกลยุทธ์ในการสร้างตราสินค้าให้กับเด็กทั่วโลก เด็กได้รู้จักตราสินค้า อาทิ มิกกี้เม้าส์ แมคโดนัลด์ ในที่ เนื่องมาจากผลกระทบเทคโนโลยีการสื่อสารทางการตลาดที่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย (Inter-connectedness) การไหลของข้อมูลทางการตลาดทุกทิศทาง อย่างรวดเร็วโดยปราศจากอุปสรรคในเรื่องเวลาและระยะทาง นับวันเด็กในแต่ละประเทศทั่วโลกจะมีความแตกต่างกันน้อยลงๆ อันสืบเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อและการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารทางการตลาดที่ไหลเข้ามายังรูปแบบของการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ หรือแม้แต่สอดแทรกมาในรูปแบบของวัฒนธรรมข้ามชาติ

สื่อต่างๆ รอบตัวมีส่วนอย่างยิ่งในการทำให้เด็กรู้จักที่มาของตราสินค้าต่างๆ การสำรวจกลุ่มเด็กวัย 9 – 14 ปี ของ Martin Lindstrom (2003) ระบุว่าเด็กรับรู้ที่มา เรื่องราวเกี่ยวกับสินค้าประเภท รถยนต์ แฟชั่น และโทรศัพท์มือถือ จากสื่อโฆษณาทางโทรทัศน์มากที่สุดถึงร้อยละ 85 รองลงมา คือ นิตยสาร (ร้อยละ 46) และเพื่อน (ร้อยละ 42) สื่อโฆษณาทางโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีความได้เบรียบกว่าสื่ออื่นๆ ในเรื่องของความนำเสนอใจที่มีทั้งภาพและเสียงที่ดึงดูดใจมากกว่าสื่ออื่นๆ และเข้าถึงกลุ่มเด็กทั่วโลกได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

การศึกษา BRANDZ study โดย WPP ประเทศไทย (อ้างถึงใน Lindstrom, 2003) ได้ศึกษาความจริงว่าเด็กในประเทศไทยต่อตราสินค้าประเภทต่างๆ สิ่งที่ค้นพบคือ ตราสินค้าที่เด็กมีความจริงจังมากที่นั่นมากจะไม่เปลี่ยนแปลงเมื่ออายุเปลี่ยนไปเป็นผู้ใหญ่ (แผนภาพที่ 2) นอกจากนั้นสินค้าที่เด็กชื่นชอบมากจะเป็นตราสินค้าระดับโลกทั้งสิ้น

แผนภาพที่ 1 ตราสินค้าที่บุคคลมีความจงรักภักดีตามช่วงอายุ

ประเภทสินค้า	อายุ 7 – 10 ปี	อายุ 11 – 14 ปี	ผู้ใหญ่
อาหารจานด่วน	แมคโดนัลด์	แมคโดนัลด์	แมคโดนัลด์
เต็อผ้ากีฬา	อาดิดาส	อาดิดาส	อาดิดาส
สถานีโทรทัศน์	การชูนเน็ตเวิร์ค (Nickelodeon)		บีบีซี
เครื่องดื่ม	โคลา - โคลา	โคลา - โคลา	โคลา - โคลา
ช็อกโกแลต	มาว์	มาว์	มาว์
cereals	เคลล๊อก พรีอสตี้	เคลล๊อก ไกโก้ ปีอบ	เคลล๊อก คอร์นเฟล็ก

(ที่มา: การศึกษา BRANDZ ของบริษัท WPP ประเทศไทย ในปี ค.ศ. 1999 อ้างถึงใน

BrandChild โดย Martin Lindstrom, 2003)

จากแผนภาพที่ 1 ทำให้มองเห็นว่าในยุคโลกาภิวัตน์มีตราสินค้าเพียงไม่กี่ตราสินค้าที่มีอิทธิพลต่อกันทั่วโลกตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ สินค้าที่เข้ามาอยู่ในใจเด็กตั้งแต่วัยเยาว์นั้นมีแนวโน้มสูงที่จะอยู่ในใจของเด็กตลอดไป และสินค้านั้น ๆ ก็สามารถสร้างแนวคิดส่วนตัวให้กับเด็กและวัยรุ่น ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักการตลาดของตราสินค้าระดับโลกจึงไม่รีรอที่จะลงทุนกับการสร้างคุณค่าตราสินค้าของตนให้อยู่ในใจเด็กและวัยรุ่น แม้ว่าธรรมชาติของเด็กจะมีความจงรักภักดีต่อตราสินค้าไม่มั่นคงเท่าผู้ใหญ่ก็ตาม

บริษัทตัวแทนโฆษณา Leo Burnettte ได้ทำการสำรวจเด็ก 700 คนทั่วประเทศ (Sutherland A., & Thomson B., 2003) และได้สรุปว่า เด็กต้องการตราสินค้าที่เข้าใจความรู้สึกของเข้า เติบโตไปพร้อมกับเขา เป็นส่วนหนึ่นในชีวิตของเข้าได้ มีความเข้าใจว่าเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายมีความแตกต่างกัน เป็นคนที่เข้าไว้ใจได้ มีความสนุกสนาน เด็กเริ่มเห็นความสำคัญของตราสินค้าและให้คุณค่าของสินค้าประเภทเดียวกันระหว่างสินค้าที่มีตราสินค้าที่เป็นที่รู้จักกับสินค้าที่ไม่มีตราสินค้า หรือมีตราสินค้าแต่ไม่เป็นที่รู้จัก ความรู้สึกที่เด็กได้รับจากการใช้สินค้าที่มีตราสินค้าที่เป็นที่ยอมรับแตกต่างจากสินค้าที่ไม่มีตรา Patricia B. Seybold ได้ศึกษาเด็กอายุ 9 – 14 ปี โดยให้เลือกเสื้อยืดที่มีตราสินค้ากับที่ไม่มีตราสินค้า ร้อยละ 98 เลือกเสื้อยืดที่มีตราสินค้าโดยให้เหตุผลที่ไม่เลือกเสื้อยืดที่ไม่มีตราสินค้าว่าเป็นเสื้อยืดที่ไม่มีรูปภาพ ไม่ได้สร้างความแตกต่าง ไม่มีอะไรดีนั้นเด่น โดยเด็กให้เหตุผลว่าพากษาเลือกเสื้อยืดที่มีตราสินค้ามากกว่าเสื้อยืดที่ไม่มีตราภูมิใจ รู้สึกภาคภูมิใจ รู้สึกสนุกตื่นเต้น และรู้สึกเท่ห์ ดังนั้นเด็กจึงยินดีที่จะจ่ายเงินมากกว่าเพื่อที่จะสวมใส่เสื้อยืดที่มีตรามากกว่าเสื้อยืดที่ไม่มีตรา ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อสอบถามเด็กถึงการสวมเสื้อยืดที่เป็นตราสินค้าระดับโลกเข้ารู้สึกอย่างไร เหตุผลที่เด็กส่วน

ในญี่ปุ่นก็คือ เข้ารู้สึกว่ามันสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวเข้า เพราะตราสินค้านั้น ๆ เป็นตราสินค้าที่มีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับ

จากข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้าระดับโลกที่เกี่ยวพันกับเด็กและวัยรุ่นในปัจจุบัน ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า ในปัจจุบันตราสินค้าระดับโลกได้เข้ามามีความสำคัญในชีวิตของเด็กและวัยรุ่น ทั่วทุกมุมโลก ทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า ตราสินค้าระดับโลกเหล่านี้ได้เข้ามามีผลต่อการสร้างแนวคิดส่วนตัวของเด็กและวัยรุ่นไทยอย่างไรมากน้อยเพียงใด และในแต่ละช่วงอายุของเด็กและวัยรุ่นนั้น ได้นำตราสินค้ามาสร้างแนวคิดส่วนตัวที่แตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

เพื่อศึกษาพัฒนาการและความแตกต่างของการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทยในช่วงอายุต่างๆ

ปัญหานำวิจัย

เด็กและวัยรุ่นไทยในแต่ละช่วงอายุต่าง ๆ มีพัฒนาการและความแตกต่างในการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกอย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. เมื่อเด็กและวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น เด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนเพิ่มมากขึ้น
2. รูปแบบการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นมีความแตกต่างกันตามช่วงอายุโดย
 - a. เด็กจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับตราสินค้า เช่น รู้จักคุ้นเคย หรือเคยใช้ตราสินค้านั้นมากกว่าวัยรุ่น
 - b. วัยรุ่นจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าในลักษณะที่เป็นนามธรรมและในลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น ดูจากบุคลิกของผู้ใช้ หรือจากการสร้างความสัมพันธ์ของตราสินค้ากับกลุ่มอ้างอิง มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
3. เด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะใช้ตราสินค้าระดับโลกมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า
4. เพศที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนแตกต่างกัน

5. เด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลกมากสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กที่เปิดรับสื่อน้อย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะเด็กและวัยรุ่น ไทย ชาย หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ สถานภาพทางเศรษฐกิจ และระดับการเปิดรับสื่อโฆษณาที่แตกต่างกันกับการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่น
2. เพื่อทราบถึงพัฒนาการและความแตกต่างของ การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทยในช่วงอายุต่างๆ
3. เพื่อเป็นแนวทางให้กับพ่อแม่และสถาบันในสังคมที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางในการให้ความช่วยเหลือเด็กและวัยรุ่นไทยในการรู้เท่าทันตราสินค้าและสร้างแนวคิดส่วนตัวที่ถูกต้องเหมาะสม
4. เพื่อเป็นแนวทางในการมองภาพของเด็กและวัยรุ่นไทยทั้งประเทศที่จะมีแนวโน้มไปในทางเดียวกันเนื่องจากการเปิดรับข่าวสารการตลาดจากตราสินค้าระดับโลกที่นับวันจะมากขึ้นทุกที

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีแนวคิดส่วนตัว (Self-Concept Theory)
2. แนวคิดเรื่องพัฒนาการทางความคิด (Cognitive Development) ของเด็กกับตราสินค้า
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

.ทฤษฎีแนวคิดส่วนตัว (Self-Concept Theory)

ความเชื่อกับตนของ เป็นความหมายสั้น ๆ ของ คำว่า แนวคิดส่วนตัว (Self-Concept) ซึ่งในทางจิตวิทยามีการใช้คำที่หลักหลายแตกต่างกันไปทั้ง “แนวคิดส่วนตัวหรืออัตมโนทัศน์ (Self-Concept)” “ตัวตน (Self)” “ความรู้สึกถึงตัวตนของตนเอง (Sense of Self)” หรือ “อัตลักษณ์ (Identity, Self-identity)” แต่ก็ล้วนหมายถึง ความเชื่อกับตัวเองว่าเป็นคนแบบไหน เช่น มีคุณลักษณะอย่างไร มีข้อดี ข้อด้อยอย่างไร ชอบหรือไม่ชอบอะไร เป็นต้น หรืออีกนัยหนึ่ง คือ เป็นคำตอบของคำถามที่ว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” (Baron & Byrne, 2002; Belk, 1988; Myers, 2002; Taylor, Peplau & Sears, 1997) พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2550) ให้นิยามแนวคิดส่วนตัว หรืออัตมโนทัศน์ (Self-Concept) ว่าหมายถึง การตรวจสอบและการรับรู้ตัวในด้านค่านิยม ความสามารถ จุดมุ่งหมาย และคุณค่าของตน แหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับตนของ ซึ่งจะพัฒนาเป็นแนวคิดส่วนตัวนั้นมีหลายแหล่ง ดังนี้ (Taylor, Peplau & Sears, 1997)

1. กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) เป็นตัวสร้างแก่นของประสบการณ์ในวัยเด็ก และเด็กจะซึมซับประสบการณ์ที่ได้รับเป็นประจำไว้เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของแนวคิดส่วนตัว เช่น พ่อแม่ครัวเรือนค่าสาสนพาลูกไปโรงเรียนทุกวัน สอนให้เขารู้เรื่องต่างๆ หรือไปชุมชนศิลปะทุกวัน สอนให้เขารู้เรื่องศิลปะ ฯลฯ เด็กจะเกิดแนวคิดส่วนตัวว่าตนนั้นถือสาสนานั้น หรือเป็นคนที่รักศิลปะ ฯลฯ เป็นต้น
2. การรับรู้ถึงปฏิกิริยาที่คนอื่นมีต่อเรา (Reflected Appraisal) นั่นคือ บุคคลจะรับรู้ตนเองจากการรับรู้ของบุคคลอื่นและปฏิกิริยาที่บุคคลเหล่านั้นมีต่อเรา
3. ปฏิกิริยาตอบกลับจากบุคคลอื่น (Feedback from Others) มักจะเกิดในช่วงของการกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม ปฏิกิริยาตอบกลับจากครอบครัวเกี่ยวกับความสามารถในด้านต่าง ๆ

ของเด็กมีผลต่อแนวคิดส่วนตัวของเด็กในด้านนั้น ๆ แต่ในช่วงวัยเด็กตอนปลายและวัยรุ่นตอนต้น ปฏิกรรมยาตอบกลับจากเพื่อนจะสำคัญกว่าปฏิกรรมยาจากครอบครัว

4. การรับรู้ตัวเอง (Self-Perception) บางครั้งบุคคลอนุமานคุณสมบัติของตัวเองจากการ สังเกตพฤติกรรมของตนที่ชอบทำเป็นประจำ ซึ่งการรับรู้ตัวเองจากการสังเกตพฤติกรรมของตนนั้น มักจะไม่ใช่เรื่องที่สำคัญของแนวคิดส่วนตัว แต่เป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น

5. การอนุมานสาเหตุของการตื่นตัวทางสรีระ (Labeling Arousal State) บุคคลมักจะ อนุมานสาเหตุของสภาวะอารมณ์หรือคุณลักษณะส่วนตัวจากการตื่นตัวทางสรีระ เช่น เมื่อบุคคล พบรูปขัด หรือคนที่ไม่ดึงดูดใจ บุคคลจะเกิดความตื่นตัวทางสรีระ และจะตีความการตื่นตัวทาง สรีระนั้นว่าเป็นความกลัว หรือความชื่นชอบ เป็นต้น

6. สิ่งที่แตกต่างจากบุคคลอื่น (Environmental Distinctive) บุคคลมักจะถือเอาสิ่งที่ แตกต่างจากบุคคลอื่นมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดส่วนตัว

7. การเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น (Comparisons with Others) บางครั้งบุคคลจะประเมิน คุณสมบัติของตนเองโดยการเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น

8. อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดส่วนตัวที่มาจากการ เป็นสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งหมายรวมถึงค่านิยม และอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากการเป็นสมาชิกของ กลุ่มด้วย เช่น กลุ่มทางเชื้อชาติ กลุ่มทางศาสนา เป็นต้น

9. วัฒนธรรม (Culture and the Self) แนวคิดส่วนตัวขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมที่บุคคลนั้นอยู่ วัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อ เช่น บุคคลในวัฒนธรรมแบบปัจเจกบุคคล จะเน้นการพึงพาตนเอง มองว่า บุคคลมีความเป็นปัจเจก และสอนเด็กให้พึงพาตนเอง ส่วนวัฒนธรรมแบบรวมกลุ่ม จะเน้นการ เป็นส่วนหนึ่งของสังคม เป็นต้น

แนวคิดส่วนตัวเป็นกรอบในการประมวลข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ทั้งเรื่องใจ สภาวะอารมณ์ การประเมินตนเอง ความสามารถ และสิ่งอื่น ๆ บุคคลจะพยายามปกป้องภาพลักษณ์ตนของจาก ข้อมูลที่คุยกัน เพื่อรักษาความสอดคล้องกับตนเอง และเพื่อหาข้อห้างให้กับความไม่สอดคล้อง ดังนั้น บุคคลจึงต้านทานการเปลี่ยนแปลงหรือพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิด ส่วนตัว (Baron & Byrne, 2002) ในงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บุริโภค พบว่า แนวคิดส่วนตัวมี อิทธิพลต่อการเลือกรับข่าวสาร และความสนใจในจุดลุյจ (Appeal) ในโฆษณา โดยผู้บุริโภคจะ เปิดรับข่าวสารและจดจำที่สอดคล้องกับแนวคิดส่วนตัว ซึ่งเรียกอีกนัยหนึ่งว่าเป็นอิทธิพลของ ความสอดคล้องกับตัวตนของตนเอง (Self-Congruency Effect) (Hong & Zinkhan, 1995; Markus & Wurf, 1987; Wang & Mowen, 1997 ค้างอิงใน Chang, 2000) นอกจากนี้ แนวคิด ส่วนตัวยังมีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อหรือใช้สินค้า โดยผู้บุริโภคจะเลือกตราสินค้าที่สามารถสะท้อน

ความเป็นตัวตนของตนเอง โดยมีแนวโน้มจะเลือกสินค้าที่สามารถยกระดับแนวคิดส่วนตัวได้ และจะหลีกเลี่ยงตราสินค้าที่ไม่สามารถยกระดับแนวคิดส่วนตัวได้ (Shiffman & Kanuk, 2007)

แนวคิดส่วนตัว ในความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคเรียกว่าภาพลักษณ์ของตนเอง (Self-Image) ซึ่งสามารถจำแนก 4 รูปแบบ (Shiffman & Kanuk, 2007; Solomon, 2007) คือ

1. ภาพลักษณ์ที่แท้จริงของตนเอง (Actual Self-Image) ลิ่งที่ผู้บริโภкомองตนเองว่าเป็นคนอย่างไร

2. ภาพลักษณ์ในอุดมคติของตนเอง (Ideal Self-Image) ลิ่งที่ผู้บริโภคอยากจะเป็น

3. ภาพลักษณ์ทางสังคมของตนเอง (Social Self-Image) ลิ่งที่ผู้บริโภครู้สึกว่าบุคคลอื่นมองตนเองว่าเป็นคนอย่างไร

4. ภาพลักษณ์ทางสังคมในอุดมคติของตนเอง (Ideal Social Self-Image) ลิ่งที่ผู้บริโภค
อยากรู้ให้คนอื่นมองเห็นว่าตนเป็นคนแบบนั้น

บางครั้งบุคคลเลือกซื้อหรือใช้สินค้าที่สอดคล้องกับตัวตนที่แท้จริง (Actual Self) แต่
บางครั้งบุคคลก็เลือกซื้อหรือใช้สินค้าที่ช่วยให้เข้าถึงตัวตนในอุดมคติ (Ideal Self) ได้ (Solomon,
2007) การตัดสินใจซื้อหรือใช้สินค้าของผู้บริโภค นอกจากจะเป็นการตอบสนองความต้องการของ
ตนเองแล้ว ยังมีอทธิผลต่อการรับรู้ของบุคคลอื่นด้วย เนื่องจากสินค้าและตราสินค้ามีคุณค่าทาง
สัญลักษณ์สำหรับบุคคลในการประเมินความสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของตนเองตามแนวคิด
อิทธิพลของความสอดคล้องกับตัวตนของตนเอง (Self-Congruency Effect) ที่ได้กล่าวข้างต้น
งานวิจัยพบว่า ผู้บริโภคที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความชื่นชอบในตราสินค้าและภาพลักษณ์ของ
ตนเองสูง จะมองเห็นว่าตราสินค้าเป็นตัวแทนของตนเองในแง่มุมหนึ่ง (Shiffman & Kanuk, 2007)

แนวคิดเรื่องพัฒนาการทางความคิด (Cognitive Development) ของเด็กกับตราสินค้า
เด็กมีความสำคัญในด้านการตลาด เนื่องจากเป็นตลาดที่นักการตลาดต้องการเข้าถึง
โดยตรง เป็นตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะสินค้าที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี
และเด็กยังเป็นตลาดในอนาคตด้วย (Sutherland & Thomson, 2003) สาเหตุ之一ในโฆษณาปัจจุบัน
จึงได้รับการออกแบบมาให้สื่อสารกับเด็กด้วย ในขณะเดียวกันความภาคีและความชื่นชอบในตรา
สินค้าลดลงจนการเลือกใช้สินค้าของเด็กๆได้รับอิทธิพลจากพ่อแม่และคนในครอบครัว เช่นกัน
โดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคหรือสินค้าและบริการที่ครอบครัวใช้อยู่เป็นประจำและใช้งานบ่อย
 เช่น ยาสีฟัน เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

งานวิจัยทั้งในทางวิชาการและงานวิจัยทางสื่อ พบว่า เด็กอายุ 5-6 เดือน สามารถจำ
สัญลักษณ์ของตราสินค้าได้ และเด็กประมาณ 1-2 ปี ให้ความสนใจในโฆษณาทางโทรทัศน์ ซึ่งทำ
ให้เด็กรู้จักสินค้าและบริการต่าง ๆ มากมาย เด็กวัยนี้เริ่มที่จะเรียนรู้ให้ซื้อสินค้าโดยระบุตรา
สินค้าที่ต้องการได้ (Preston & White, 2004; Sutherland, 2003) แต่เนื่องจากเด็กยังไม่สามารถ
แยกแยะระหว่างรายการโทรทัศน์และโฆษณาได้ ดังนั้นการเรียนรู้ของเด็กล่าสุดจึงไม่ได้เป็นผลจาก
การโน้มน้าวใจของโฆษณา แต่อาจจะเป็นผลจากการที่ได้เห็นพี่ใช้ตราสินค้านั้นหรือจากการได้เห็น
ณ จุดขายเมื่อออกห้างสรรพสินค้ากับครอบครัวเป็นประจำ James McNeal (อ้างอิงใน
Sutherland, 2003) กล่าวว่า เด็กแรก 1 (อายุ 4-5 ปี) มีตราสินค้าที่ชื่นชอบในแต่ละประเภทสินค้า
รวมกว่า 100 ตราสินค้า และเมื่อเด็กอายุ 10 ปี จะมีตราสินค้าที่ชื่นชอบเพิ่มขึ้นถึง 300-400 ตรา
สินค้า และเมื่อเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีตราสินค้าที่ชื่นชอบถึง 1,500 ตราสินค้า ซึ่งตราสินค้าที่ชื่นชอบนี้
จะมาจากการประสบการณ์ในการใช้ตราสินค้ามากกว่าผลจากสื่อมวลชน Preston & White (2004)
กล่าวว่า ในช่วงวัยเด็กไม่ใช่เพียงแค่วัยที่เริ่มระบุชื่อตราสินค้าได้ แต่ยังใช้ตราสินค้าเป็นส่วนหนึ่ง
ของกระบวนการนิยามตนเอง (Self-Definition) ด้วย แต่อย่างไรก็ตามการที่เด็กจะสามารถ
เปรียบเทียบความแตกต่างและตัดสินใจเลือกได้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถทางความคิดของเด็ก
ด้วย ตามแนวคิดทางพัฒนาการของเด็ก พบว่า เด็กในวัยต่ำกว่า 7 ปียังมีระดับขั้นของการพัฒนา
ทางความคิด เนื่องจากยังพัฒนาไม่เต็มที่ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางความคิด (Theory of
Cognitive Development) ของ Piaget (1952) ซึ่งเชื่อว่า เด็กจะพัฒนาไปตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นของการสมผัส (Sensori-Motor) เด็กแรกเกิด – 2 ปี

เด็กในวัยนี้จะสำรวจและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวด้วยประสพสัมผัสทั้ง 5

ขั้นของความคุ้มครองต่าง ๆ (Pre-operational) อายุ 2 – 7 ปี

เด็กเรียนรู้ภาษาและรู้จักการใช้สัญลักษณ์ สามารถนับจำนวนและจัดกลุ่มได้

ขั้นของการคิดอย่างเป็นรูปธรรม (Concrete Operational) อายุ 7 – 12 ปี

เด็กในวัยนี้เริ่มคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลและจัดระเบียบความรู้ที่มีอยู่ได้ แต่เฉพาะในสิ่งที่เป็นรูปธรรมเท่านั้น นอกจากนี้ยังเริ่มละความสนใจในตนเอง และสามารถเข้าใจสถานการณ์จากมุมมองของคนอื่นได้

ชั้นของการคิดอย่างเป็นนามธรรม (Formal Operational) อายุ 12 ปีขึ้นไป

เด็กในวัยนี้สามารถคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลในสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ และสามารถคาดการณ์ถึงอนาคตได้ นอกจากนี้ยังสามารถสร้างและทดสอบสมมติฐานได้ เช่นเดียวกับเด็กเชิงนามธรรม เช่น ความน่าจะเป็น อัตราส่วน สัดส่วน การอุปมา เป็นต้น สร้างแนวคิดที่จะช่วยสร้างอัตลักษณ์ได้

Roedder John (1999) ได้บูรณาการทฤษฎีพัฒนาการทางความคิด (Theory of Cognitive Development) ของ Piaget (1970) และทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ Selman (1980) เป็นรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมของผู้บริโภค (Consumer Socialization) ที่แสดงให้เห็นถึงการตอบสนองของเด็กต่อโฆษณา โดยการเรียนรู้เพื่อเป็นผู้บริโภค เป็นกระบวนการพัฒนาการจากขั้นของการรับรู้ (อายุ 3-7 ปี) ไปสู่ขั้นการวิเคราะห์ (อายุ 7-11 ปี) และขั้นสะท้อนกลับ (อายุ 11-16 ปี)

ชั้นการรับรู้

เด็กจะแยกแยะโฆษณาออกจากรายการได้ด้วยคุณลักษณะที่รับรู้ได้ เช่น ระยะเวลาของรายการและโฆษณา เป็นต้น เด็กในวัยนี้รู้จักสินค้าแต่ยังไม่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างตราสินค้าได้

ชั้นวิเคราะห์

เด็กสามารถแยกแยะโฆษณาออกจากรายการได้จากการตั้งใจในการโน้มน้าวใจ เด็กในวัยนี้เริ่มรู้จักตราสินค้า

ชั้นสะท้อนกลับ

เด็กสามารถเข้าใจถึงการโน้มน้าวใจ กลวิธีในการโฆษณา และการจูงใจที่ใช้ในโฆษณาได้ เด็กในวัยนี้จะมีความอ่อนไหวต่อตราสินค้าสูง

นักจิตวิทยาเรียกเด็กในวัย 8 - 12 ปี (กลุ่ม Tweens) ว่าเป็นช่วงปีของกฎเกณฑ์และบทบาท เด็กในวัยนี้จะสร้างมุมมองเกี่ยวกับโลกและมองหาจุดที่เหมาะสมกับตัวเอง พยายามมองหาต้นแบบเพื่อเป็นแนวทางให้กับตัวเอง และมีการคล้อยตามเพื่อให้เข้ากันได้กับกลุ่มที่ต้องการเรียกได้ว่าเป็นช่วงวัยที่อิงกลุ่ม เพราะเด็กมุ่งเน้นที่การยอมรับจากกลุ่ม ค่านิยมและความชอบของเพื่อนในกลุ่มเป็นสิ่งสำคัญ เด็กในวัยนี้จะประมวลข่าวสารแบบผู้ใหญ่ในขณะที่รับข่าวสารทาง

การตลาดจากสื่อหรือสถานที่ต่าง ๆ การเชื่อมโยงตนเองเข้ากับตราสินค้าหรือสินค้าก็เพื่อให้ได้รับการยอมรับ เด็ก 8 ขวบจะเริ่มชื่นชอบสินค้าที่มีความแตกต่าง การเงยยืนส์ไม่ใช่แค่กางเกงยืนส์แบบที่เด็ก 5 ขวบคิด แต่ลวดลาย รูปแบบ และรายละเอียดต่าง ๆ กลายเป็นสิ่งสำคัญเมื่อเด็กวัยนี้ใช้เพื่อสะท้อนความเป็นตัวตนของตนเอง เพราะเด็กวัยนี้รู้ว่าตราสินค้ามีความแตกต่างจากสินค้าและจากการที่เด็กในวัยนี้พยายามมองหาต้นแบบ เด็กห้องการจะทำตามต้นแบบเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เด็กในวัยนี้จึงให้ความสนใจในนักกีฬา บุคคลที่มีชื่อเสียง และนักดนตรี ดังจะเห็นได้จากที่ Nike ใช้นักบาสเก็ตบอลชื่อดัง Michael Jordan ในโฆษณาเพื่อขยายตลาดในกลุ่มเยาวชน (Sutherland, 2003)

นอกจากนี้ ตามแนวคิดของ Gene Del Vecchio ที่นำเสนอเกี่ยวกับ “ความกล้าและความกังวล” ของเด็กในหนังสือ Creating Ever Cool (อ้างอิงใน Sutherland, 2003) ได้ชี้ให้เห็นว่า ตราสินค้าที่เข้าใจความกล้าและความกังวลของเด็กในช่วงวัยต่าง ๆ ก็จะเข้าไปมีบทบาทในชีวิตของเด็กได้ เพราะเด็กสามารถรับมือกับความกล้าและความกังวลด้วยสินค้าเหล่านั้น เช่น เด็กอายุ 6-9 ปี มีความกังวลต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ การเป็นที่ยอมรับของสังคม และการถูกวิพากษ์วิจารณ์ ดังนั้นเลือกผ้า ของเล่น หรืองานอดิเรกที่เหมาะสมก็จะช่วยให้เด็กได้รับการยอมรับจากเพื่อนได้ เป็นต้น ในขณะเดียวกันจากรายงานของ Roper Youth Report ในปี 1996 กล่าวว่า เด็กในวัย 8-12 ปี เป็นวัยที่เลือกซื้อสินค้าเกี่ยวกับความบันเทิง อาทิ เกมส์ cd ภาพยนตร์และเพลง นิตยสาร สินค้า เกี่ยวกับอาหาร อาทิ น้ำอัดลม ขนม ลูกกวาด ตลอดจนเสื้อผ้าด้วยตนเอง โดยไม่ต้องขอความเห็นจากผู้ปกครอง ซึ่งแนวโน้มนี้ก็เพิ่มมากขึ้นเมื่อเด็กเติบโตขึ้น ผลการวิจัยในปี 2005 (อ้างถึงใน Advertising Age's, n.d.) กล่าวอีกว่าเด็กในวัยนี้มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อของมากกว่าเด็ก

ผลการสำรวจของ KidScope Kid Leo ในปี 1999 (อ้างอิงใน Sutherland, 2003) สรุปไว้ว่า ตราสินค้ามีความสำคัญสำหรับเด็ก เพราะ

- ตราสินค้าเข้าใจความรู้สึกของพากษา
- ตราสินค้าเติบโตไปพร้อมกับพากษา
- ตราสินค้ารู้ว่าทำอย่างไรถึงจะเหมาะสม
- ตราสินค้าเข้าใจว่าเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงนั้นแตกต่างกัน
- ตราสินค้าเป็นเหมือนคน ๆ หนึ่งที่พากษาสามารถไว้ใจได้
- ตราสินค้ามีความสนุกสนาน

งานวิจัยของ Chaplin และ John (2005) ได้ศึกษาพัฒนาการของการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเอง (Self-Brand Connection) ในกลุ่มเด็กและกลุ่มวัยรุ่น พบว่า การเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเองจะเพิ่มมากขึ้นตามวัย เด็กเล็กจะมีจำนวนตราสินค้าที่เชื่อมโยงกับตนเองน้อยกว่าเด็กโต และเป็นเชิงรูปธรรม ในขณะที่เด็กโตจะคิดถึงตราสินค้าในหลายมิติ เช่น บุคลิกภาพ การเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม เป็นต้น และมีการเชื่อมโยงกับแนวคิดส่วนตัวมากกว่า เช่น มีบุคลิกภาพ คุณลักษณะของผู้ใช้ หรือคุณลักษณะของกลุ่มที่เหมือนกัน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากเด็กโตมีประสบการณ์กับตราสินค้าและเปิดรับสื่อเกี่ยวกับตราสินค้ามากกว่าเด็กเล็ก

ส่วนกลุ่ม Tweens ในประเทศไทย ได้มีการศึกษาในปี 2546 โดย Chuo-BrandAge พบว่า

- พฤติกรรมการซื้อสินค้าของกลุ่ม Tweens ในประเทศไทย
 - ราชอาติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการซื้อสินค้าประเภท นม ขนม ร้านอาหาร และยาสีฟัน
 - บรรจุภัณฑ์ที่ถูกใจวัยนี้ต้องเป็นลายสติ๊กเกอร์แทนที่จะเป็นลายตัวการ์ตูน
 - ตราสินค้ารถยนต์ที่เด็กชื่นชอบ แตกต่างจากตราสินค้าที่เป็นที่นิยมของผู้ใหญ่ เนื่องจากเด็กได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ เช่น เด็กเลือก BMW เพราะเจมส์บอนด์ใช้ เป็นต้น
 - เด็กผู้หญิงให้ความสำคัญกับตราสินค้าเสื้อผ้ามากกว่าเด็กผู้ชาย
- ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการรับรู้และซื่นชอบตราสินค้า
 - พ่อแม่ใช้ตราสินค้านั้น
 - สื่อต่าง ๆ โดยโทรศัพท์ และนิยายสาร เป็นแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับตราสินค้า
 - ประสบการณ์ตรงกับตราสินค้า ผ่านการทำลองใช้ การได้รับแจกริสิ่งของที่มีสัญลักษณ์ตราสินค้า การตกแต่งหน้าร้าน และกิจกรรมต่าง ๆ ของตราสินค้า

นอกจากนี้ผลการศึกษาของ Chuo-BrandAge ยังพบว่า Tweens บางคนรับรู้บุคลิกภาพตราสินค้า และรู้ว่าเป็นสัญลักษณ์ที่จะช่วยเสริมหรือปรับภาพลักษณ์ของตนเองได้ อีกทั้งตราสินค้ายังทำให้เกิดความรู้สึกดี ๆ เกี่ยวกับตนเอง เช่น ความภูมิใจ ความสุข ความตื่นเต้น ความรู้สึกเหงา หล้อ ความมั่นใจในตัวเองและเป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น และยังใช้เชื่อมความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ เช่น ทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม อย่างเช่นกลุ่ม เป็นต้น โดยสินค้าที่ Tweens ให้ความสำคัญกับตราสินค้า คือ เสื้อผ้า ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม

แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

Klappre (193 ข้างต้นใน ประมະ สตะเวทิน, 2538) กล่าวถึงขั้นตอนการเปิดรับข่าวสารไว้ 4 ขั้นตอน คือ

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) บุคคลจะเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ตามความสนใจ และความต้องการเพื่อนำมาใช้แก่ปัญหาหรือสนองความต้องการของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) นอกจากบุคคลจะเลือกรับข่าวสารแล้ว ยังเลือกให้ความสนใจต่อข่าวสารที่ได้รับที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของบุคคลนั้น ๆ ในขณะเดียวกันก็พยายามหลีกเลี่ยงการรับข่าวสารที่ขัดแย้งกับทัศนคติหรือความคิดดังเดิม ทั้งนี้ เพราะการได้รับข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของบุคคลนั้นจะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ

3. การเลือกรับรู้และเลือktความ (Selective Perception and Interpretation) หลังจากเลือกเปิดรับสื่อและสารตามความต้องการและความเหมาะสมของแต่ละบุคคลแล้ว ในขั้นต่อไป คือ การเลือกรับรู้และเลือktความสารในทิศทางที่สอดคล้องกับประสบการณ์ ทัศนคติ และความเชื่อของตนเอง

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) หลังจากที่บุคคลเลือกให้ความสนใจ เลือกรับรู้ และตีความสารไปในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติ และความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกจดจำเนื้อหาสาระของสารในส่วนที่ต้องการจำ โดยเก็บไว้เป็นประสบการณ์ ในขณะเดียวกันก็มักจะลืมข่าวสารที่ไม่ตรงกับความสนใจของตน

เด็กกับการเปิดรับสื่อโฆษณา

Valkenburg และ Cantor (2001) ได้แบ่งพัฒนาการสู่การเป็นผู้บริโภคของเด็กตามช่วงอายุไว้ 4 ระดับ คือ

ระดับที่ 1 เด็กอายุ 0-2 ปี ในช่วงนี้เด็กจะสนใจสิ่งสุดท้ายของรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ ซึ่งรวมถึงโฆษณาด้วย เมื่อเด็กอายุ 18 เดือน จะเริ่มเรียกร้องอย่างให้สินค้าที่เห็นในโทรทัศน์

ระดับที่ 2 เด็กในวัยก่อนเข้าเรียน (2-5 ปี) เป็นช่วงที่มีความอ่อนไหวต่อภาพโฆษณาโดยมีความเชื่อว่า สิ่งที่เห็นในโทรทัศน์เป็นความจริง

ระดับที่ 3 เด็กอายุ 5-8 ปี เด็กมีประสบการณ์มากขึ้นในการรับสื่อ และเริ่มสามารถแยกแยะออกว่ารายการใดในโทรทัศน์เป็นโฆษณาหรือไม่ได้เป็นโฆษณา ซึ่งปลายข้อของช่วงวัยนี้เด็กเริ่มมีความเป็นอิสระในการเลือกซื้อสินค้า

ระดับที่ 4 เด็กอายุ 9-12 ปี เด็กจะเริ่มแสดงความคิดเกี่ยวกับสื่อและเริ่มสนใจรูปแบบความบันเทิงต่าง ๆ ของผู้ใหญ่

นอกจากนี้ เด็กในแต่ละช่วงอายุยังมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการโฆษณาแตกต่างกันขอกไป โดยเด็กจะเริ่มรู้จักการเลือกรับข้อมูลสำคัญหรือจุดขายของโฆษณาได้ แต่ต้องขึ้นอยู่กับการสร้างสิ่งเร้าที่เหมาะสม (Cued Processors) ในช่วงอายุ 8-12 ปี จึงกล่าวได้ว่า เด็กในวัยนี้ยังไม่สามารถวิเคราะห์อย่างเป็นเหตุเป็นผลและเป็นระบบ และไม่ได้ให้ความสนใจกับสาระสำคัญของโฆษณา แต่จะดูบีบครอบ ๆ โฆษณาตนั้นด้วย เมื่อเด็กพบรูปสิ่งเร้าที่เหมาะสมในชีวิตประจำวันก็มีโอกาสที่จะนำข้อมูลจากโฆษณามาประยุกต์ใช้ได้ เด็กอายุมากกว่า 12 ปี เริ่มมีกลยุทธ์ในการรับสาร (Strategic Processors) โดยมีกระบวนการรับข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ และรู้จักการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความแตกต่างของข้อมูลที่ได้รับ (Roedder, 1981)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Chaplin และ John (2005) ศึกษาพัฒนาการของการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเอง (Self-Brand Connection) ในกลุ่มเด็กและกลุ่มวัยรุ่น โดยทำการศึกษา 3 ครั้ง

การศึกษาครั้งที่ 1 ศึกษากับเด็ก 2 กลุ่ม คือ เด็กนักเรียนเกรด 3 (อายุ 8-9 ปี) และเกรด 7-8 (อายุ 12-13 ปี) ในการศึกษาแบ่งเป็น 1 ขั้นตอน คือ 1) วัดแนวคิดส่วนตัว (Self-Concept) โดยให้เขียนบรรยายว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” 2) วัดการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเอง (Self-Brand Connection) โดยให้เด็กเลือกบอร์ดตราสินค้า 5 บอร์ด 5 ประเภทสินค้า คือ อาหารเข้าประเภทธัญพืช เครื่องดื่ม ลูกภาคัด เสื้อผ้า และร้านอาหาร ว่าบอร์ดไหนที่ช่วยตอบคำถามว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” ได้ง่ายที่สุด

ผลการศึกษาครั้งที่ 1 เมื่อวิเคราะห์จำแนกแนวคิดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างเป็น 5 ประเภท คือ ลักษณะนิสัย ตารางโทรศัพท์หรือภาพยนตร์ งานอดิเรก กีฬา และตราสินค้าเสื้อผ้า พบร่วม เด็กเกรด 3 มีจำนวนตราสินค้าที่เชื่อมโยงกับตนเองอยกว่าเด็กเกรด 7-8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากประเภทสินค้า 5 ประเภท เด็กส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ตราสินค้าเสื้อผ้าช่วยอธิบายแนวคิดส่วนตัวได้ง่ายที่สุด เพราะตราสินค้าเสื้อผ้าสามารถสร้างและสะท้อนแนวคิดส่วนตัวได้

อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาครั้งที่ 1 นี้ ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างอธิบายแนวคิดส่วนตัวด้วยวัดภาษาซึ่งอาจจะยากเกินไปสำหรับเด็กอายุ 8-9 ปี ดังนั้นในการศึกษาครั้งที่ 2 จึงปรับเปลี่ยนวิธีการวัดแนวคิดส่วนตัวโดยให้มีโครงสร้างมากขึ้นและใช้ทักษะทางวัดภาษาอ่อนลง

การศึกษาครั้งที่ 2 ศึกษากับเด็ก 3 กลุ่ม คือ เด็กนักเรียนเกรด 3 (อายุ 8-9 ปี) เกรด 7-8 (อายุ 12-13 ปี) และเกรด 11-12 (อายุ 16-18 ปี) ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ให้ตอบว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” ใน 5 หัวข้อ ได้แก่ ลักษณะที่ปรากฏ (Appearance) บุคลิกภาพ งานอดิเรก-กิจกรรม และเสื้อผ้า โดยจำนวนตราสินค้าที่เขียนถึงเป็นการวัดการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเอง (Self-Brand Connection) 2) วัดแนวคิดส่วนตัว (Self-Concept) โดยให้ทำบอร์ดประดิษฐ์ (Collage) ด้วยรูปภาพหรือข้อความ เพื่อบอกว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” จากบอร์ดที่ให้ 5 บอร์ด คือ ลักษณะนิสัย กีฬา งานอดิเรก ตารางโทรศัพท์หรือภาพยนตร์ และตราสินค้า

ผลการศึกษาครั้งที่ 2 พบร่วม จำนวนสิ่งที่ติดในบอร์ดประดิษฐ์ของเด็กเล็กและเด็กโตไม่แตกต่างกัน แต่จำนวนตราสินค้าในบอร์ดตั้งก้าวของเด็กเล็กน้อยกว่าเด็กโตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า เด็กโตมีการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเองมากกว่าเด็กเล็ก เมื่อให้เด็กพูดถึงตราสินค้าในบอร์ด เด็กเกรด 3 ตอบเป็นรูปธรรม เช่น การซื้อ การใช้ ในขณะที่เด็กโตจะแสดงให้เห็นถึงความรู้เกี่ยวกับตราสินค้า หรือภาพของกลุ่มผู้ใช้ และภาพนั้นตรงกับแนวคิดส่วนตัวอย่างไร

การศึกษาครั้งที่ 3 ศึกษากับเด็ก 2 กลุ่ม คือ เด็กนักเรียนเกรด 3 (อายุ 8-9 ปี) และเกรด 7-8 (อายุ 12-13 ปี) ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ให้ทำบอร์ดประดิษฐ์ (Collage) ด้วย

รูปภาพหรือข้อความ เพื่อบอกว่า “ฉันคือใคร (Who am I?)” เมื่อตนในการศึกษาครั้งที่ 2 งานนี้ให้เด็กทำบอร์ดสำหรับตราสินค้าหนึ่งที่เด็กเลือกและตราสินค้าหนึ่งที่ไม่เลือกให้ในบอร์ดประติดในขั้นตอนที่ 1 เพื่อบอกว่า “หากตราสินค้าเป็นคนจะเป็นคนแบบไหน”

ผลการศึกษาครั้งที่ 3 เรื่องการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเองสอดคล้องกับผลการศึกษาครั้งที่ 2 คือ เด็กใหม่มีการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเองมากกว่าเด็กเล็ก และบอร์ดประติดเกี่ยวกับตราสินค้าของเด็กจะมีเรื่องของบุคลิกภาพและรูปลักษณ์ (เช่น เด็กผู้ชาย วัยรุ่น สูง แก่ เป็นต้น) นั่งกว่าเด็กโต และบอร์ดของเด็กโตจะสะท้อนภาพลักษณ์โดยรวมหรือความประทับใจของตราสินค้า ตลอดจนสามารถพูดถึงตราสินค้าได้เป็นเรื่องเป็นราว ในขณะที่บอร์ดของเด็กไม่ได้สะท้อนภาพลักษณ์ดังกล่าว

สรุปผลการศึกษา การเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนเองจะเพิ่มมากขึ้นตามวัย เด็กเล็กจะมีจำนวนตราสินค้าที่เชื่อมโยงกับตนเองน้อยกว่าเด็กโต และเป็นเชิงรูปธรรม ในขณะที่เด็กโตจะคิดถึงตราสินค้าในหลายมิติ เช่น บุคลิกภาพ การเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม เป็นต้น และมีการเชื่อมโยงกับแนวคิดส่วนตัวมากกว่า เช่น มีบุคลิกภาพ คุณลักษณะของผู้ใช้ หรือคุณลักษณะของกลุ่มที่เหมือนกัน เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากเด็กโตมีประสบการณ์กับตราสินค้าและเปิดรับสื่อเกี่ยวกับตราสินค้ามากกว่าเด็กเล็ก

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (แบบสอบถาม) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำตามปลายปิด และคำตามปลายเปิด โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ ชื่อ ชั้นเรียน อายุ เพศ จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 คำตามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อต่าง ๆ และความถี่ในการเปิดรับสื่อ

ตัวอย่างคำถาม

- ในแต่ละสปดาห์นักเรียนทำกิจกรรมเหล่านี้มากน้อย

○ ดูโทรทัศน์

___ ทุกวัน วันละ หากกว่า 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ 1- 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละไม่ถึงชั่วโมง

___ สปดาห์ละ วัน วันละประมาณ.....ชั่วโมง

○ เล่นอินเตอร์เน็ท

___ ทุกวัน วันละ หากกว่า 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ 1- 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละไม่ถึงชั่วโมง

___ สปดาห์ละ วัน วันละประมาณ.....ชั่วโมง

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกร่องเด็กและวัยรุ่นไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (แบบสอบถาม) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกร่องเด็กและวัยรุ่นไทย โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ ชื่อ ชั้นเรียน อายุ เพศ จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับลักษณะต่าง ๆ และความถี่ในการเปิดรับลักษณะ

ตัวอย่างคำถาม

- ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนทำกิจกรรมเหล่านี้มากน้อย

○ ดูโทรทัศน์

___ ทุกวัน วันละ หากกว่า 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ ไม่ถึงชั่วโมง

___ สัปดาห์ละ วัน วันละประมาณ.....ชั่วโมง

○ เล่นอินเตอร์เน็ต

___ ทุกวัน วันละ หากกว่า 3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง

___ ทุกวัน วันละ ไม่ถึงชั่วโมง

___ สัปดาห์ละ วัน วันละประมาณ.....ชั่วโมง

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดและปลายปิด ซึ่งเป็นคำถามที่ถามถึงตราสินค้าที่รู้จัก คุ้นเคย
ชื่อของ โดยทัวไป และใน 5 ประเภทตราสินค้า ดังนี้ เสื้อผ้า รองเท้ากีฬา
ร้านอาหาร เครื่องดื่ม และขนมขบเคี้ยว

ตัวอย่างคำถาม 1

- กรุณาระบุ ยี่ห้อสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชื่อชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1			
2			
3			
4			
5			

ตัวอย่างคำถาม 2

- กรุณาระบุ ยี่ห้อของเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 3 ยี่ห้อ

ยี่ห้อสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชื่อชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1			
2			
3			

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 1 นี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนรวม 200 คน โดยให้มีกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอายุ (8-17 ปี) อายุละ 20 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้การเลือกด้วยแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) คือ เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่พบในขณะเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยบันทึกและประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Window โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อให้ได้ข้อสรุปของประเภทสินค้า และตราสินค้าที่กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของเด็กและวัยรุ่นไทยชื่อ คุณเคย และรู้จัก เพื่อนำมาใช้ในแบบสอบถามขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามพร้อมภาพตราสินค้าประกอบ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ ชื่อ ชั้นเรียน อายุ เพศ จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง

คำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อต่าง ๆ และความถี่ในการเปิดรับสื่อ

และคำถามถึงคุณลักษณะและบุคลิกภาพของผู้ตอบ โดยให้ผู้ตอบเลือก

ค่านิยมที่บอกรความเป็นตัวเองได้ดีที่สุด

ส่วนที่ 2 ประเด็นคำถามเพื่อวัดความคุ้นเคยกับตราสินค้า โดยให้ผู้ตอบเลือกตราสินค้าที่

รู้จัก/ไม่รู้จัก คุ้นเคย/ไม่คุ้นเคย

ส่วนที่ 3 ประเด็นคำถามเพื่อวัดการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลก โดยให้

ผู้ตอบเลือกตราสินค้าที่อธิบายความเป็นตัวเองได้ดีที่สุด และเหตุผล

แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และ 3 นี้จะมีรูปสัญลักษณ์ตราสินค้าประกอบ และทุกข้อจะเป็นคำถามปลายปิด เพื่อกำนัลความสะดวกให้แก่ผู้ตอบในทุกระดับชั้นเรียน และเพื่อให้ได้คำตอบในทุกคำถาม

ตราสินค้าที่จะปรากฏในแบบสอบถามที่เป็นตัวเลือกในส่วนที่ 2 และ 3 นี้จะมาจากการสำรวจสำรวจตราสินค้าที่เด็กและวัยรุ่นไทยรู้จัก คุ้นเคย และชื่อช้อนในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งจะจัดแบ่งประเภทสินค้าเป็น 5 ประเภทสินค้า คือ เสื้อผ้า รองเท้ากีฬา ร้านอาหาร เครื่องดื่ม และขนมขบเคี้ยว ซึ่งจะเลือกตราสินค้าระดับโลกทั้งสำหรับเพศหญิงและเพศชาย สำหรับเด็กและวัยรุ่น และเป็นตราสินค้าที่กลุ่มเด็กและวัยรุ่นส่วนใหญ่รู้จักหรือคุ้นเคย

การทดสอบความต้องมีอยู่ (validity)

ผู้วิจัยทดสอบความต้องตามสภาพ (Face Validity) โดยให้ผู้เขียนชี้นำไปใช้ ประเมินความข้อความที่ใช้ในแบบสอบถามแต่ละข้อว่ามีความยากง่ายต่อการเข้าใจมากน้อยเพียงใด หันนี้เพื่อใช้ในการพิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาภัณฑ์เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในชั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นการศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย จะศึกษาภัณฑ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน เพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 0.05 (Taro Yamane, 1967)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

คณะกรรมการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-step random sampling) โดยแบ่งออกเป็น ชั้นตอนดังนี้

ชั้นตอนที่ 1 เลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยคัดเลือกรายชื่อโรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนหังในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ที่เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา

ชั้นตอนที่ 2 สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้โรงเรียนจากชั้นตอนที่ 1 จำนวน 1 - 2 โรงเรียน เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่างครบ 450 คน

ชั้นตอนที่ 3 สุ่มเป็นกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยสุ่มห้องเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6 ระดับชั้นละ 1 ห้อง และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3) ระดับชั้นละ 1 ห้อง ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง 6) ระดับชั้นละ 1 ห้อง รวม 9 ห้องเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยบันทึกและประมาณผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Window โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอนุมาน (inferential statistic) คือ การวิเคราะห์ทดสอบพันธ์

Pearson Correlation การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และตารางการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน และตารางคูณไขว้ (Crosstabs)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 1

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (แบบสอบถาม) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย

ในบทที่ 4 นี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1

ผลการวิเคราะห์ตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์นี้เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 โดยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก คือ ตารางแสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 1 ถึงตารางที่ 5) ส่วนที่สอง คือ ตารางแสดง ตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 5) ตราสินค้ายอดนิยมประเภทต่าง ๆ โดยจำแนกตาม ความสัมพันธ์กับตราสินค้า จำแนกตามเพศ จำแนกตามระดับรายได้ และจำแนกตามระดับชั้นเรียน (ตารางที่ 7a ถึงตารางที่ 11b)

เนื่องจากตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 229 คนระบุ มีความหลากหลายมาก ผู้วิจัยจึง กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เลือกตราสินค้าที่เป็นตราสินค้าระดับโลก (Global Brand) ซึ่งหมายถึงตราสินค้าที่มีขายใน ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย และ/หรือทั่วโลก
2. เลือกตราสินค้าที่มีผู้ตอบมากกว่า 5 ราย (ยกเว้นกรณีที่ตราสินค้าที่มีผู้ตอบมากกว่า 5 รายมี น้อยกว่า 10 ราย)

ตารางที่ 4-1 เพศของผู้ต้องสอบแบบสืบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	99	43.23
หญิง	130	56.77
รวม	229	100.00

นักเรียนที่ตอบแบบสืบถามร้อยละ 56.77 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 43.23 เป็นเพศชาย

ตารางที่ 4-2 อายุของผู้ต้องสอบแบบสืบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 7 - 10 ปี	55	24.02
อายุ 11 - 14 ปี	101	44.10
อายุ 15 - 18 ปี	73	31.88
รวม	229	100.00

นักเรียนที่ตอบแบบสืบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11 - 18 ปี โดยร้อยละ 44.10 มีอายุระหว่าง 11 - 14 ปี และร้อยละ 31.88 มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี

ตารางที่ 4-3 ชั้นเรียนของผู้ต้องสอบแบบสืบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
ป. 3 - ป. 4	43	18.78
ป. 5 - ป. 6	42	18.34
ม. 1 - ม. 3	82	35.81
ม. 4 - ม. 6	62	27.07
รวม	229	100.00

นักเรียนที่ตอบแบบสืบถามส่วนใหญ่ในระดับมัธยมศึกษา โดยร้อยละ 35.81 อายุในระดับ ม. 1 - ม. 3 และร้อยละ 27.07 อายุในระดับ ม. 4 - ม. 6

ตารางที่ 4-4 สถานศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
สาธิตฯ จุฬาฯ	221	96.51
เทคโนโลยี ปทุมธานี	2	0.87
ราชวิถี	2	0.87
เซนโซรี่ฟ์คอนเวนชัน	1	0.44
เศรษฐบุรีบํารุง	1	0.44
สวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี	1	0.44
ศรีวิทยา	1	0.44
รวม	229	100.00

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โรงเรียนสาธิตฯ จุฬาฯ (ร้อยละ 96.51)

ตารางที่ 4-5 ระดับรายได้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อวัน

	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี 50 บาท	46	20.09
50 บาท ถึง 150 บาท	152	66.38
150 บาท ถึง 300 บาท	22	9.61
มากกว่า 300 บาท	9	3.93
รวม	229	100.00

นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับเงินไปโรงเรียนวันละ 50 บาท ถึง 150 บาท (ร้อยละ 66.38)

ตารางที่ 4-6 ตราสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก

	รายการ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า			รวม	ร้อยละของจำนวนผู้ตอบ (226 คน)
		ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก		
1	Nokia	33	20	9	62	27.40
		53.23	32.26	14.52	100.00	
2	เดย์	29	24	3	56	24.80
		51.79	42.86	5.36	100.00	
3	Nike	23	10	8	41	18.10
		56.10	24.39	19.51	100.00	
4	Pepsi	21	4	5	30	13.30
		70.00	13.33	16.67	100.00	
5	Sony	10	14	4	28	12.40
		35.71	50.00	14.29	100.00	
6	Coke	19	5	3	27	11.90
		70.37	18.52	11.11	100.00	
7	Adidas	14	5	6	25	11.10
		56.00	20.00	24.00	100.00	
8	Samsung	5	9	10	24	10.60
		20.83	37.50	41.67	100.00	
9	Toyota	6	11	3	20	8.80
		30.00	55.00	15.00	100.00	
10	Roxy	8	5	5	18	8.00
		44.44	27.78	27.78	100.00	
11	Allz	5	6	5	16	7.10
		31.25	37.50	31.25	100.00	
12	นามา	7	3	2	12	5.30
		58.33	25.00	16.67	100.00	
13	Swatch	5	3	3	11	4.90
		45.45	27.27	27.27	100.00	
14	Pentel	6	3	2	11	4.90
		54.55	27.27	18.18	100.00	

ตารางที่ 4-6 (ต่อ) ตราสินค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก

	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก	รวม	ร้อยละของจำนวน	
					ผู้ตอบ (226 คน)	
15 Billabong	.6	5	0	11	4.90	
	60.00	50.00	0.00	110.00		
16 Puma	5	3	2	10	4.40	
	50.00	30.00	20.00	100.00		
17 Oreo	6	2	1	9	4.00	
	66.67	22.22	11.11	100.00		
18 Honda	0	6	2	8	3.50	
	0.00	75.00	25.00	100.00		
19 Apple	5	2	1	8	3.50	
	62.50	25.00	12.50	100.00		
20 Disney	6	0	2	8	3.50	
	75.00	0.00	25.00	100.00		
21 คอลเกต	.1	6	1	8	3.50	
	12.50	75.00	12.50	100.00		
22 iPhone	5	0	2	7	3.10	
	71.43	0.00	28.57	100.00		

เมื่อไม่ได้กำหนดประเภทสินค้า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 226 คน ระบุตราสินค้าทั้งหมด 299 ตราสินค้า โดยตราสินค้าที่มีผู้ระบุถึงมากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่ Nokia เลย์ Nike Pepsi และ Sony

ตารางที่ 4-7a ตราสินค้าเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและจำแนกตามเพศ

	ชื่อ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า			รวม	ร้อยละของ จำนวนผู้ตอบ (226 คน)	ชาย	หญิง
		ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก				
1	Allz	21	18	17	56	24.80	9	47
		37.50	32.14	30.36	100.00		16.07	83.93
2	Nike	28	12	14	54	23.90	34	20
		51.85	22.22	25.93	100.00		62.96	37.04
3	Lacoste	12	21	18	51	22.60	30	21
		23.53	41.18	35.29	100.00		58.82	41.18
4	Adidas	25	9	14	48	21.20	35	13
		52.08	18.75	29.17	100.00		72.92	27.08
5	Roxy	11	16	21	48	21.20	6	42
		22.92	33.33	43.75	100.00		12.50	87.50
6	Body Glove	16	13	8	37	16.40	13	24
		43.24	35.14	21.62	100.00		35.14	64.86
7	Puma	12	11	11	34	15.00	20	14
		35.29	32.35	32.35	100.00		58.82	41.18
8	Billabong	11	12	6	29	12.80	8	21
		37.93	41.38	20.69	100.00		27.59	72.41
9	Disney	11	5	6	22	9.70	4	18
		50.00	22.73	27.27	100.00		18.18	81.82
10	Zara	11	3	5	19	8.40	3	16
		57.89	15.79	26.32	100.00		15.79	84.21
11	Lee	7	6	6	19	8.40	12	7
		36.84	31.58	31.58	100.00		63.16	36.84
12	Paul Frank	9	3	6	18	8.00	3	15
		50.00	16.67	33.33	100.00		16.67	83.33
13	Kitty	8	2	8	18	8.00	4	14
		44.44	11.11	44.44	100.00		22.22	77.78
14	Bossini	8	6	2	16	7.10	2	14
		50.00	37.50	12.50	100.00		12.50	87.50
15	Rip Curl	5	4	6	15	6.60	7	8
		33.33	26.67	40.00	100.00		46.67	53.33
16	Polo	6	5	3	14	6.20	9	5
		42.86	35.71	21.43	100.00		64.29	35.71

ตารางที่ 4-7a (ต่อ) ตราสินค้าเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและ
จำแนกตามเพศ

	ชื่อ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า			รวม	ร้อยละของ จำนวนผู้ตอบ (226 คน)	ชาย	หญิง
		ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก				
17	Levi's	8	2	3	13	5.80	9	4
		61.54	15.38	23.08	100.00		69.23	30.77
18	Esprit	8	3	1	12	5.30	1	11
		66.67	25.00	8.33	100.00		8.33	91.67
19	Micky	6	1	4	11	4.90	5	6
		54.55	9.09	36.36	100.00		45.45	54.55
20	Quick Silver	6	0	5	11	4.90	5	6
		54.55	0.00	45.45	100.00		45.45	54.55
21	Emily	1	5	4	10	4.40	1	9
		10.00	50.00	40.00	100.00		10.00	90.00
22	Giordano	3	6	0	9	4.00	0	9
		33.33	66.67	0.00	100.00		0.00	100.00
23	Chanel	5	3	1	9	4.00	2	7
		55.56	33.33	11.11	100.00		22.22	77.78
24	Fido Dido	3	3	3	9	4.00	5	4
		33.33	33.33	33.33	100.00		55.56	44.44
25	Playboy	5	3	0	8	3.50	1	7
		62.50	37.50	0.00	100.00		12.50	87.50
26	Reebok	2	3	3	8	3.50	7	1
		25.00	37.50	37.50	100.00		87.50	12.50
27	MNG	2	1	3	6	2.70	0	6
		33.33	16.67	50.00	100.00		0.00	100.00
28	Guess	3	2	1	6	2.70	4	2
		50.00	33.33	16.67	100.00		66.67	33.33
29	Guy Laroche	2	0	4	6	2.70	2	4
		33.33	0.00	66.67	100.00		33.33	66.67
30	Louis Vuitton	3	2	1	6	2.70	2	4
		50.00	33.33	16.67	100.00		33.33	66.67
31	Gap	2	2	2	6	2.70	2	4
		33.33	33.33	33.33	100.00		33.33	66.67

ตราสินค้าเสื้อผ้าที่มีผู้ระบุ 5 ราย Greyhound, Abercrombie, Edc ♦ ตราสินค้าเสื้อผ้าที่มีผู้ระบุ 4 ราย Morgan, Converse, Portland ♦ ตราสินค้าเสื้อผ้าที่มีผู้ระบุ 3 ราย French Connection, Banana Republic

ตารางที่ 4-7b ตราสินค้าเสื้อผ้าที่ขอบ คุณเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่มีเงิน 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	รวม				
					ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	
1 Aliz	6	38	8	4	9	6	23	18	56
	10.71	67.86	14.29	7.14	16.07	10.71	41.07	32.14	100.00
2 Nike	12	40	1	1	9	7	24	14	54
	22.22	74.07	1.85	1.85	16.67	12.96	44.44	25.93	100.00
3 Lacoste	8	34	8	1	10	9	21	11	51
	15.69	66.67	15.69	1.96	19.61	17.65	41.18	21.57	100.00
4 Adidas	15	27	4	2	8	7	21	12	48
	31.25	56.25	8.33	4.17	16.67	14.58	43.75	25.00	100.00
5 Roxy	8	33	4	3	1	6	22	19	48
	16.67	68.75	8.33	6.25	2.08	12.50	45.83	39.58	100.00
6 Body Glove	8	26	1	2	1	6	17	13	37
	21.62	70.27	2.70	5.41	2.70	16.22	45.95	35.14	100.00
7 Puma	8.	22	3	1	7	4	15	8	34
	23.53	64.71	8.82	2.94	20.59	11.76	44.12	23.53	100.00
8 Billabong	7	20	2	0	1	5	11	12	29
	24.14	68.97	6.90	0.00	3.45	17.24	37.93	41.38	100.00
9 Disney	6	14	1	1	6	4	9	3	22
	27.27	63.64	4.55	4.55	27.27	18.18	40.91	13.64	100.00
10 Zara	2	13	1	3	2	3	4	10	19
	10.53	68.42	5.26	15.79	10.53	15.79	21.05	52.63	100.00
11 Lee	3	16	0	0	8	3	4	4	19
	15.79	84.21	0.00	0.00	42.11	15.79	21.05	21.05	100.00
12 Paul Frank	2	14	1	1	3	2	11	2	18
	11.11	77.78	5.56	5.56	16.67	11.11	61.11	11.11	100.00
13 Kitty	6	11	0	1	7	4	5	2	18
	33.33	61.11	0.00	5.56	38.89	22.22	27.78	11.11	100.00
14 Bossini	3	10	0	3	0	5	7	4	16
	18.75	62.50	0.00	18.75	0.00	31.25	43.75	25.00	100.00
15 Rip Curl	2	11	2	0	1	2	10	2	15
	13.33	73.33	13.33	0.00	6.67	13.33	66.67	13.33	100.00
16 Polo	1	10	3	0	5	0	4	5	14
	7.14	71.43	21.43	0.00	35.71	0.00	28.57	35.71	100.00

ตารางที่ 4-7b (ต่อ) ตราสินค้าเลือกผ้าที่ขอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่ถึง 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	รวม
17 Levi's	2	11	0	0	1	1	5	6	13
	15.38	84.62	0.00	0.00	7.69	7.69	38.46	46.15	100.00
18 Esprit	1	8	2	1	0	2	6	4	12
	8.33	66.67	16.67	8.33	0.00	16.67	50.00	33.33	100.00
19 Micky	3	7	1	0	4	2	4	1	11
	27.27	63.64	9.09	0.00	36.36	18.18	36.36	9.09	100.00
20 Quick Silver	1	8	2	0	0	1	4	6	11
	9.09	72.73	18.18	0.00	0.00	9.09	36.36	54.55	100.00
21 Emily	2	7	1	0	2	0	7	1	10
	20.00	70.00	10.00	0.00	20.00	0.00	70.00	10.00	100.00
22 Giordano	1	6	0	2	0	2	3	4	9
	11.11	66.67	0.00	22.22	0.00	22.22	33.33	44.44	100.00
23 Chanel	2	6	1	0	2	1	3	3	9
	22.22	66.67	11.11	0.00	22.22	11.11	33.33	33.33	100.00
24 Fido Dido	3	4	2	0	2	1	6	0	9
	33.33	44.44	22.22	0.00	22.22	11.11	66.67	0.00	100.00
25 Playboy	1.	4	2	1	1	1	1	5	8
	12.50	50.00	25.00	12.50	12.50	12.50	12.50	62.50	100.00
26 Reebok	3	5	0	0	2	2	3	1	8
	37.50	62.50	0.00	0.00	25.00	25.00	37.50	12.50	100.00
27 MNG	2	2	2	0	0	2	3	1	6
	33.33	33.33	33.33	0.00	0.00	33.33	50.00	16.67	100.00
28 Guess	0	6	0	0	2	0	3	1	6
	0.00	100.00	0.00	0.00	33.33	0.00	50.00	16.67	100.00
29 Guy Laroche	0	6	0	0	1	2	2	1	6
	0.00	100.00	0.00	0.00	16.67	33.33	33.33	16.67	100.00
30 Louis Vuitton	0	5	1	0	0	0	3	3	6
	0.00	83.33	16.67	0.00	0.00	0.00	50.00	50.00	100.00
31 Gap	1	3	2	0	4	1	0	1	6
	16.67	50.00	33.33	0.00	66.67	16.67	0.00	16.67	100.00

ตารางที่ 4-8a ตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ซื้อ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและ
จำแนกตามเพศ

	ชื่อ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า					รวม	ร้อยละของ จำนวน ผู้ตอบ (228 คน)	ชาย	หญิง
		ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก	ไม่รู้บุ					
1	Nike	97	42	36	3	178	78.10	75	103	
		54.49	23.60	20.22	1.69	100.00		42.13	57.87	
2	Adidas	82	45	32	3	162	71.10	72	90	
		50.62	27.78	19.75	1.85	100.00		44.44	55.56	
3	Puma	39	29	50	1	119	52.20	48	71	
		32.77	24.37	42.02	0.84	100.00		40.34	59.66	
4	Converse	16	21	12	0	49	21.50	20	29	
		32.65	42.86	24.49	0.00	100.00		40.82	59.18	
5	Reebok	14	9	8	0	31	13.60	14	17	
		45.16	29.03	25.81	0.00	100.00		45.16	54.84	
6	Lacoste	7	5	2	1	15	6.60	5	10	
		46.67	33.33	13.33	6.67	100.00		33.33	66.67	
7	Geox	6	5	2	0	13	5.70	6	7	
		46.15	38.46	15.38	0.00	100.00		46.15	53.85	
8	Diadora	0	4	3	0	7	3.10	3	4	
		0.00	57.14	42.86	0.00	100.00		42.86	57.14	
9	Ecco	1	1	2	0	4	1.80	2	2	
		25.00	25.00	50.00	0.00	100.00		50.00	50.00	
10	Roxy	2	1	0	0	3	1.30	1	2	
		66.67	33.33	0.00	0.00	100.00		33.33	66.67	
11	Vans	1	0	1	1	3	1.30	2	1	
		33.33	0.00	33.33	33.33	100.00		66.67	33.33	

ตารางที่ 4-8b ตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ช้อน คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่ถึง 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	รวม				
					ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	
1 Nike	31.	122	21	4	25	27	71	55	178
	17.42	68.54	11.80	2.25	14.04	15.17	39.89	30.90	100.00
2 Adidas	26	114	16	6	21	23	65	53	162
	16.05	70.37	9.88	3.70	12.96	14.20	40.12	32.72	100.00
3 Puma	23	79	14	3	15	20	44	40	119
	19.33	66.39	11.76	2.52	12.61	16.81	36.97	33.61	100.00
4 Converse	9	31	7	2	3	4	24	18	49
	18.37	63.27	14.29	4.08	6.12	8.16	48.98	36.73	100.00
5 Reebok	5	25	1	0	4	4	14	9	31
	16.13	80.65	3.23	0.00	12.90	12.90	45.16	29.03	100.00
6 Lacoste	2	11	2	0	3	2	6	4	15
	13.33	73.33	13.33	0.00	20.00	13.33	40.00	26.67	100.00
7 Geox	7.	6	0	0	4	4	5	0	13
	53.85	46.15	0.00	0.00	30.77	30.77	38.46	0.00	100.00
8 Diadora	4	3	0	0	1	3	3	0	7
	57.14	42.86	0.00	0.00	14.29	42.86	42.86	0.00	100.00
9 Ecco	0	3	1	0	2	0	1	1	4
	0.00	75.00	25.00	0.00	50.00	0.00	25.00	25.00	100.00
10 Roxy	0	1	2	0	0	0	2	1	3
	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00	0.00	66.67	33.33	100.00
11 Vans	0	1	2	0	0	0	0	3	3
	0.00	33.33	66.67	0.00	0.00	0.00	100.00	100.00	

ตารางที่ 4-9a ตราสินค้าเครื่องดื่มที่ขอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและ
จำแนกตามเพศ จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	รายการ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า				รวม	ร้อยละของ จำนวน ผู้ตอบ (228 คน)	ชาย	หญิง
		ขอบ	คุ้นเคย	รู้จัก	ไม่รู้บุ				
1 Coke	103	46	33	3	185	82.20	78	107	
	55.68	24.86	17.84	1.62	100.00		42.16	57.84	
2 Pepsi	88	42	24	4	158	70.20	65	93	
	55.70	26.58	15.19	2.53	100.00		41.14	58.86	
3 Fanta	58	28	20	2	108	48.00	47	61	
	53.70	25.93	18.52	1.85	100.00		43.52	56.48	
4 Sprite	21	16	5	1	43	19.10	16	27	
	48.84	37.21	11.63	2.33	100.00		37.21	62.79	
5 Mirinda	19	7	8	1	35	15.60	12	23	
	54.29	20.00	22.86	2.86	100.00		34.29	65.71	
6 7 up	8	8	6	0	22	9.80	14	8	
	36.36	36.36	27.27	0.00	100.00		63.64	36.36	
7 Lipton	12	1	1	0	14	6.20	9	5	
	85.71	7.14	7.14	0.00	100.00		64.29	35.71	
8 Foremost	11	2	0	0	13	5.80	7	6	
	84.62	15.38	0.00	0.00	100.00		53.85	46.15	
9 สเปลช	8	2	2	0	12	5.30	4	8	
	66.67	16.67	16.67	0.00	100.00		33.33	66.67	
10 Starbucks	8	2	0	0	10	4.40	2	8	
	80.00	20.00	0.00	0.00	100.00		20.00	80.00	
11 ไมโล	4	2	2	1	9	4.00	2	7	
	44.44	22.22	22.22	11.11	100.00		22.22	77.78	
12 Nestle	6	2	0	0	8	3.60	4	4	
	75.00	25.00	0.00	0.00	100.00		50.00	50.00	
13 Minere	2	2	3	0	7	3.10	2	5	
	28.57	28.57	42.86	0.00	100.00		28.57	71.43	
14 โอลวัลติน	4	1	1	0	6	2.70	1	5	
	66.67	16.67	16.67	0.00	100.00		16.67	83.33	

ตารางที่ 4-9b ตราสินค้าเครื่องดื่มที่ขอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่ถึง 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	รวม
1 Coke	40	118	19	8	29	39	63	54	185
	21.62	63.78	10.27	4.32	15.68	21.08	34.05	29.19	100.00
2 Pepsi	29	105	18	6	26	31	58	43	158
	18.35	66.46	11.39	3.80	16.46	19.62	36.71	27.22	100.00
3 Fanta	24	68	11	5	17	23	39	29	108
	22.22	62.96	10.19	4.63	15.74	21.30	36.11	26.85	100.00
4 Sprite	11	29	1	2	7	9	15	12	43
	25.58	67.44	2.33	4.65	16.28	20.93	34.88	27.91	100.00
5 Mirinda	6	24	3	2	4	9	12	10	35
	17.14	68.57	8.57	5.71	11.43	25.71	34.29	28.57	100.00
6 7 up	4	12	5	1	0	.6	10	6	22
	18.18	54.55	22.73	4.55	0.00	27.27	45.45	27.27	100.00
7 Lipton	3	9	2	0	2	2	9	1	14
	21.43	64.29	14.29	0.00	14.29	14.29	64.29	7.14	100.00
8 Foremost	4	6	2	1	2	2	6	3	13
	30.77	46.15	15.38	7.69	15.38	15.38	46.15	23.08	100.00
9 สเปลช	6	6	0	0	0	3	5	4	12
	50.00	50.00	0.00	0.00	0.00	25.00	41.67	33.33	100.00
10 Starbucks	2	7	1	0	1	1	6	2	10
	20.00	70.00	10.00	0.00	10.00	10.00	60.00	20.00	100.00
11 ไมโล	3	5	0	1	3	3	2	1	9
	33.33	55.56	0.00	11.11	33.33	33.33	22.22	11.11	100.00
12 Nestle	3	4	1	0	0	2	3	3	8
	37.50	50.00	12.50	0.00	0.00	25.00	37.50	37.50	100.00
13 Minere	1	4	1	1	2	4	1	0	7
	14.29	57.14	14.29	14.29	28.57	57.14	14.29	0.00	100.00
14 ไอวัลติน	2	4	0	0	2	2	0	2	6
	33.33	66.67	0.00	0.00	33.33	33.33	0.00	33.33	100.00

ตารางที่ 4-10a ตราสินค้าร้านอาหารที่ขอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและ
จำแนกตามเพศ

	รายการ	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า				รวม	ร้อยละของ จำนวน ผู้ตอบ (228 คน)	ชาย	หญิง
		ขอบ	คุ้นเคย	รู้จัก	ไม่รู้				
1	KFC	52	38	20	2	112	50.00	55	57
		46.43	33.93	17.86	1.79	100.00		49.11	50.89
2	McDonald	31	23	9	1	64	28.60	27	37
		48.44	35.94	14.06	1.56	100.00		42.19	57.81
3	Pizza Hut	19	8	8	0	35	15.60	20	15
		54.29	22.86	22.86	0.00	100.00		57.14	42.86
4	The Pizza	17	7	4	1	29	12.90	13	16
		58.62	24.14	13.79	3.45	100.00		44.83	55.17
5	Sizzler	8	7	6	0	21	9.40	8	13
		38.10	33.33	28.57	0.00	38.10		38.10	61.90
6	Swensens	10	3	2	0	15	6.70	3	12
		66.67	20.00	13.33	0.00	100.00		20.00	80.00
7	Mister Donut	7	2	2	0	11	4.90	4	7
		63.64	18.18	18.18	0.00	100.00		36.36	63.64
8	A&W	4	1	1	0	6	2.70	3	3
		66.67	16.67	16.67	0.00	100.00		50.00	50.00

ตารางที่ 4-10b ตราสินค้าร้านอาหารที่ซื้อบุคคล เครื่องดื่ม หรืออุปกรณ์ จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่ถึง 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	รวม
1 KFC	28	72	7	5	21	24	36	31	112
	25.00	64.29	6.25	4.46	18.75	21.43	32.14	27.68	100.00
2 McDonald	18	39	5	2	13	12	23	16	64
	28.13	60.94	7.81	3.13	20.31	18.75	35.94	25.00	100.00
3 Pizza Hut	15	15	3	2	2	11	15	7	35
	42.86	42.86	8.57	5.71	5.71	31.43	42.86	20.00	100.00
4 The Pizza	7	17	2	3	8	8	6	7	29
	24.14	58.62	6.90	10.34	27.59	27.59	20.69	24.14	100.00
5 Sizzler	9	12	0	0	2	7	9	3	21
	42.86	57.14	0.00	0.00	9.52	33.33	42.86	14.29	100.00
6 Swensens	5	9	0	1	3	3	6	3	15
	33.33	60.00	0.00	6.67	20.00	20.00	40.00	20.00	100.00
7 Mister Donut	2	8	0	1	3	3	3	2	11
	18.18	72.73	0.00	9.09	27.27	27.27	27.27	18.18	100.00
8 A&W	0	5	1	0	1	1	2	2	6
	0.00	83.33	16.67	0.00	16.67	16.67	33.33	33.33	100.00

ตารางที่ 4-11a ตราสินค้าขั้นนำเดียวที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามความสัมพันธ์กับตราสินค้าและ
จำแนกตามเพศ

	ความสัมพันธ์กับตราสินค้า						ร้อยละของ จำนวน ผู้ตอบ (228 คน)	ชาย	หญิง
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก	ไม่รู้	รวม				
1 เลย	134	45	23	3	205	89.50	89	116	
	65.37	21.95	11.22	1.46	100.00		43.41	56.59	
2 ยานามิ	27	20	15	1	63	27.50	24	39	
	42.86	31.75	23.81	1.59	100.00		38.10	61.90	
3 ถูลิโภ	20	15	6	1	42	18.30	12	30	
	47.62	35.71	14.29	2.38	100.00		28.57	71.43	
4 Oreo	24	9	2	0	35	15.30	15	20	
	68.57	25.71	5.71	0.00	100.00		42.86	57.14	
5 Kit Kat	15	6	5	0	26	11.40	10	16	
	57.69	23.08	19.23	0.00	100.00		38.46	61.54	
6 ชีตอส	10	2	1	1	14	6.10	6	8	
	71.43	14.29	7.14	7.14	100.00		42.86	57.14	
7 Pringles	5	3	0	0	8	3.50	2	6	
	62.50	37.50	0.00	0.00	100.00		25.00	75.00	

ตราสินค้าขั้นนำเดียวที่มีผู้รู้ 5 ราย คือ Hershey's, Toblerone

ตารางที่ 4-11b ตราสินค้าขบเคี้ยวที่ซื้อบ คุ้นเคย หรือรู้จัก จำแนกตามระดับรายได้และระดับชั้นเรียน

	ไม่ถึง 50 บาท	50- 150 บาท	150- 300 บาท	มากกว่า 300 บาท	ป. 3 - ป. 4	ป. 5 - ป. 6	ม. 1 - ม. 3	ม. 4 - ม. 6	รวม
1 Lays	41	136	20	8	37	38	72	58	205
	20.00	66.34	9.76	3.90	18.05	18.54	35.12	28.29	100.00
2 ยานามิ	11	44	6	2	10	13	31	9	63
	17.46	69.84	9.52	3.17	15.87	20.63	49.21	14.29	100.00
3 ภูลิโกะ	7	30	3	2	5	5	20	12	42
	16.67	71.43	7.14	4.76	11.90	11.90	47.62	28.57	100.00
4 Oreo	6	24	4	1	13	5	13	4	35
	17.14	68.57	11.43	2.86	37.14	14.29	37.14	11.43	100.00
5 Kit Kat	4	18	3	1	4	2	15	5	26
	15.38	69.23	11.54	3.85	15.38	7.69	57.69	19.23	100.00
6 ชีตอส	6	6	2	0	4	1	5	4	14
	42.86	42.86	14.29	0.00	28.57	7.14	35.71	28.57	100.00
7 Pringles	0	6	2	0	2	1	5	0	8
	0.00	75.00	25.00	0.00	25.00	12.50	62.50	0.00	100.00

จากตารางที่ 7a ถึง ตารางที่ 11b จะเห็นได้ว่าตราสินค้าต่าง ๆ เป็นที่รู้จักของทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในหลากหลายระดับรายได้ และระดับชั้นเรียน ผู้วิจัยจึงได้นำตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุในแต่ละประเภทสินค้าไปเป็นตัวเลือกในแบบสอบถามซึ่งจะใช้ในการเก็บข้อมูลในขั้นที่ 2 ต่อไป

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ขั้นตอนที่ 2

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการและความแตกต่างของการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทยในช่วงอายุต่างๆ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย

ในบทที่ 5 นี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ของขั้นตอนที่ 2 ดังตารางต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย

ตารางที่ 5-1 แสดงจำนวนและร้อยละของเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	215	43.90
หญิง	275	56.10
รวม	490	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 56.10 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 43.90 เป็นเพศชาย

ตารางที่ 5-2 แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
8 – 10 ปี	143	29.18
11 – 14 ปี	203	41.43
15 – 18 ปี	144	29.39
รวม	490	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี (ร้อยละ 41.43)

ตารางที่ 5-3 แสดงจำนวนและร้อยละของชั้นเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

	จำนวน	ร้อยละ
ป. 3 - ป. 4	101	20.60
ป. 5 - ป. 6	101	20.60
ม. 1 - ม. 3	151	30.80
ม. 4 - ม. 6	137	28.00
รวม	490	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 30.80 เรียนในระดับมัธยมศึกษาต้น และร้อยละ 28.00 เรียนในระดับมัธยมปลาย

ตารางที่ 5-4 แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปักครอง (ต่อวัน)

	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ถึง 50 บาท	132	26.90
50 บาท ถึง 150 บาท	312	63.70
150 บาท ถึง 300 บาท	45	9.20
มากกว่า 300 บาท	1	0.20
รวม	490	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้ปักครองวันละ 50-150 บาท (ร้อยละ 63.70)

ตารางที่ 5-5 แสดงจำนวนและร้อยละของการเปิดรับสื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม

ไม่ทำเลย	ทุกวันวันละ ไม่ถึง ชม	ทุกวันวันละ 1-3 ชม	ทุกวันวันละ มากกว่า 3 ชม	อัตรา %	
				คูโกรห์ศน์	เล่นอินเตอร์เน็ท
คูโกรห์ศน์	10 2.00	93 19.00	214 43.70	162 33.10	11 2.20
เล่นอินเตอร์เน็ท	88 18.00	109 22.20	177 36.10	58 11.80	58 11.80
พงวิทยุ	243 49.60	164 33.50	41 8.40	22 4.50	20 4.10
อ่านหนังสือ	60 12.20	237 48.40	137 28.00	24 4.90	32 6.50
อ่านหนังสือพิมพ์	150 30.60	265 54.10	55 11.20	3 0.60	17 3.50

สื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เปิดรับมากที่สุด คือ คูโกรห์ศน์และเล่นอินเตอร์เน็ท โดยเปิดรับทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง รองลงมา คือ อ่านหนังสือและอ่านหนังสือพิมพ์ โดยเปิดรับทุกวันวันละไม่ถึงชั่วโมง

ตารางที่ 5-6a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมที่ผู้ตตอบ
แบบสอบถามตามต่อไปนี้

จำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม (จากตัวเลือกทั้งหมด 12 คุณลักษณะ)	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
1 คุณลักษณะ	0	0	4
(8.33%)	0.00	0.00	2.78
2 คุณลักษณะ	3	12	16
(16.67%)	2.10	5.91	11.11
3 คุณลักษณะ	33	47	42
(25.00%)	23.08	23.15	29.17
4 คุณลักษณะ	40	51	37
(33.33%)	27.97	25.12	25.69
5 คุณลักษณะ	50	75	33
(50.00%)	34.97	36.95	22.92
6 คุณลักษณะ	17	8	11
(41.67%)	11.89	3.94	7.64
7 คุณลักษณะ	0	10	1
(58.33%)	0.00	4.93	0.69
รวม	143	203	144
	100.00	100.00	100.00

เมื่อจำแนกผู้ตตอบแบบสอบถามเป็น 3 ช่วงอายุ คือ 8-10 ปี 11-14 ปี และ 15-18 ปี พบร่วมกันว่า
ผู้ตตอบแบบสอบถามอายุ 8-10 ปี และ 11-14 ปี ตอบคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม 5 คุณลักษณะ
จากทั้งหมด 12 คุณลักษณะ (คิดเป็นร้อยละ 50 ของคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมทั้งหมด) ส่วน
ผู้ตตอบแบบสอบถามอายุ 15-18 ปี ตอบคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม 3 คุณลักษณะ

ตารางที่ 5-6b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมที่ผู้ตอบ
แบบสอบถามตอบจำแนกตามอายุ

จำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม (จากตัวเลือกทั้งหมด 28 คุณลักษณะ)	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
1 คุณลักษณะ (3.57%)	0 (0.00)	3 (1.48)	3 (2.08)
2 คุณลักษณะ (7.14%)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)
3 คุณลักษณะ (10.71%)	1 (0.70)	0 (0.00)	4 (2.78)
4 คุณลักษณะ (14.29%)	2 (1.40)	7 (3.45)	3 (2.08)
5 คุณลักษณะ (17.86%)	4 (2.80)	22 (10.84)	6 (4.17)
6 คุณลักษณะ (21.43%)	7 (4.90)	14 (6.90)	7 (4.86)
7 คุณลักษณะ (25.00%)	35 (24.48)	29 (14.29)	20 (13.89)
8 คุณลักษณะ (28.57%)	6 (4.20)	6 (2.96)	7 (4.86)
9 คุณลักษณะ (32.14%)	6 (4.20)	6 (2.96)	4 (2.78)
10 คุณลักษณะ (35.71%)	14 (9.79)	6 (2.96)	8 (5.56)
11 คุณลักษณะ (39.29%)	10 (6.99)	18 (8.87)	10 (6.94)
12 คุณลักษณะ (42.86%)	6 (4.20)	16 (7.88)	11 (7.64)
13 คุณลักษณะ (46.43%)	13 (9.09)	18 (8.87)	18 (12.50)
14 คุณลักษณะ (50.00%)	10 (6.99)	21 (10.34)	11 (7.64)
15 คุณลักษณะ (53.57%)	12 (8.39)	5 (2.46)	6 (4.17)
16 คุณลักษณะ (57.14%)	6 (4.20)	1 (0.49)	8 (5.56)
17 คุณลักษณะ (60.71%)	4 (2.80)	7 (3.45)	4 (2.78)
18 คุณลักษณะ (64.29%)	4 (2.80)	23 (11.33)	7 (4.86)
19 คุณลักษณะ (67.86%)	2 (1.40)	1 (0.49)	4 (2.78)
20 คุณลักษณะ (71.43%)	1 (0.70)	0 (0.00)	2 (1.39)
21 คุณลักษณะ (75.00%)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.69)

เมื่อจำแนกผู้ต้องแบบสอบถามตามเป็น 3 ช่วงอายุ คือ 8-10 ปี 11-14 ปี และ 15-18 ปี พบร่วมกันว่า ผู้ต้องแบบสอบถามทั้ง 3 ช่วงอายุตอบคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม 7 คุณลักษณะ จากทั้งหมด 28 คุณลักษณะ (คิดเป็นร้อยละ 25 ของคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมทั้งหมด

ตารางที่ 5-7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม จำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม และอายุของผู้ต้องแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	สัมประสิทธิ์ สัมพันธ์ (r)	P
อายุของผู้ต้องแบบสอบถาม	12.60	2.79	
จำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม	4.14	1.17	-0.15 .001
จำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม	10.75	4.36	0.01 .833

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ต้องแบบสอบถามกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ต้องแบบสอบถามกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม พบร่วมกันว่า อายุของผู้ต้องแบบสอบถามมีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในขนาดค่อนข้างน้อย ($r = -0.15 p \leq .001$) นั่นคือ เมื่ออายุของผู้ต้องแบบสอบถามเพิ่มขึ้นจะตอบคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมในจำนวนที่น้อยลง

ในขณะที่ อายุของผู้ต้องแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อายุของผู้ต้องแบบสอบถามสัมพันธ์กับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมน้อยมาก

ตารางที่ 5-8a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเสื่อผ้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จัก
จำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าเสื่อผ้าที่รู้จัก	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตรา	1 0.70	2 0.99	1 0.69	4 0.82
2 ตรา	1 0.70	8 3.94	1 0.69	10 2.04
3 ตรา	7 4.90	10 4.93	3 2.08	20 4.08
4 ตรา	19 13.29	25 12.32	8 5.56	52 10.61
5 ตรา	10 6.99	16 7.88	11 7.64	37 7.55
6 ตรา	22 15.38	23 11.33	16 11.11	61 12.45
7 ตรา	28 19.58	31 15.27	21 14.58	80 16.33
8 ตรา	25 17.48	34 16.75	20 13.89	79 16.12
9 ตรา	18 12.59	34 16.75	20 13.89	72 14.69
10 ตรา	3 2.10	8 3.94	7 4.86	18 3.67
11 ตรา	4 2.80	7 3.45	15 10.42	26 5.31
12 ตรา	5 3.50	5 2.46	21 14.58	31 6.33
รวม	143 100.00	203 100.00	144 100.00	490 100.00

จำนวนตราสินค้าเลือกผ้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักคือทั้ง 12 ตราสินค้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักราสินค้าเลือกผ้า 7-9 ตราสินค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 8-10 ปี ส่วนใหญ่รู้จักราสินค้า 6-8 ตราสินค้า ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี และ 15-18 ปี ส่วนใหญ่รู้จักราสินค้า 7-9 ตราสินค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี อีกส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 21.00) รู้จักราสินค้ามากที่สุดคือ 12 ตราสินค้า อีกน้อยหนึ่งคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี รู้จักราสินค้าเลือกผ้าจำนวนมากกว่าอีก 2 ช่วงอายุ

ตารางที่ 5-8b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเลือกผ้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าเลือกผ้า ที่ใช้แทนตัวเอง	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตราสินค้า	0	4	0	4
	0.00	1.97	0.00	0.82
2 ตราสินค้า	0	5	2	7
	0.00	2.46	1.39	1.43
3 ตราสินค้า	2	13	3	18
	1.40	6.40	2.08	3.67
4 ตราสินค้า	141	181	139	461
	98.60	89.16	96.53	94.08
รวม	143	203	144	490
	100.00	100.00	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.08) ระบุจำนวนตราสินค้าเลือกผ้าที่ใช้แทนตัวเองได้ถึง 4 ตราสินค้า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ทั้ง 3 ช่วงอายุก็ระบุจำนวนตราสินค้าเลือกผ้าที่ใช้แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าเช่นกัน

ตารางที่ 5-8c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าเสื่อมผ้านั่น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้จำแนกตามอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าเสื่อมผ้านั่น ๆ แทนตัวเองได้	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
ตัวเองซื้อใช้เป็นประจำ	102 (9.94)	138 (10.14)	113 (11.02)
พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้ใช้บ่อย ๆ	252 (24.56)	369 (27.11)	251 (24.49)
เพื่อน ๆ ในกลุ่มกิจกรรมนี้	65 (6.34)	87 (6.39)	65 (6.34)
ชอบยี่ห้อนี้	281 (27.39)	349 (25.64)	274 (26.73)
ใช่ยี่ห้อนี้แล้วมันใจ	137 (13.35)	181 (13.30)	129 (12.59)
ใช่ยี่ห้อนี้แล้วดูดี	154 (15.01)	186 (13.67)	151 (14.73)
บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน	14 (1.36)	23 (1.69)	21 (2.05)
บุคลิกของคนที่ใช่ยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน	20 (1.95)	22 (1.62)	20 (1.95)
อื่น ๆ	1 (0.10)	6 (0.44)	1 (0.10)

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ โดยคำนวณร้อยละในแต่ละช่วงอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าเสื่อมผ้าแทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

- อายุ 8-10 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้ใช้บ่อย ๆ และใช่ยี่ห้อนี้แล้วดูดี
- อายุ 11-14 ปี ตอบว่า พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้ใช้บ่อย ๆ รองลงมา คือ ชอบยี่ห้อนี้ และใช่ยี่ห้อนี้แล้วดูดี
- อายุ 15-18 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้ใช้บ่อย ๆ และใช่ยี่ห้อนี้แล้วดูดี

ตารางที่ 5-9a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
รุ่นจักจำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่รุ่นจัก	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตัว	0 0.00	2 0.99	0 0.00	2 0.41
2 ตัว	5 3.50	11 5.42	5 3.47	21 4.29
3 ตัว	2 1.40	7 3.45	0 0.00	9 1.84
4 ตัว	8 5.59	11 5.42	8 5.56	27 5.51
5 ตัว	60 41.96	71 34.98	43 29.86	174 35.51
6 ตัว	19 13.29	28 13.79	20 13.89	67 13.67
7 ตัว	17 11.89	22 10.84	15 10.42	54 11.02
8 ตัว	5 3.50	17 8.37	9 6.25	31 6.33
9 ตัว	8 5.59	7 3.45	12 8.33	27 5.51
10 ตัว	6 4.20	4 1.97	9 6.25	19 3.88
11 ตัว	8 5.59	13 6.40	7 4.86	28 5.71
รวม	143 100.00	203 100.00	144 100.00	490 100.00

จำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุดคือหัว 11 ตราสินค้า
 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักราสินค้าของเท้ากีฬา 5 ตราสินค้าขึ้นไป โดยผู้ตอบ
 แบบสอบถามที่รู้จัก 5-7 ตราสินค้ามากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ช่วงอายุ รู้จักราสินค้าใน
 จำนวนที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5-9b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้
 เท้นตัวเองจำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬา ที่ใช้แทนตัวเอง	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
0 ตราสินค้า	0	2	1	3
	0.00	0.99	0.69	0.61
1 ตราสินค้า	0	0	0	0
	0.00	0.00	0.00	0.00
2 ตราสินค้า	2	10	3	15
	1.40	4.93	2.08	3.06
3 ตราสินค้า	1	11	2	14
	0.70	5.42	1.39	2.86
4 ตราสินค้า	140	180	138	458
	97.90	88.67	95.83	93.47
รวม	143	203	144	490
	100.00	100.00	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.47) ระบุจำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ใช้แทน
 ตัวเองได้ถึง 4 ตราสินค้า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ทั้ง 3 ช่วงอายุ ระบุจำนวนตราสินค้าของเท้า
 กีฬาที่ใช้แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าเช่นกัน

ตารางที่ 5-9c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้ารองเท้ากีฬานั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ต่อไป
แบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้ารองเท้ากีฬานั้น ๆ แทนตัวเองได้	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
ตัวเองซื้อใช้เป็นประจำ	77 (8.20)	104 (8.39)	86 (8.96)
พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้เข้าบ่อย ๆ	185 (19.70)	293 (23.65)	188 (19.58)
เพื่อน ๆ ในกลุ่มกีฬายังห้อย	80 (8.52)	95 (7.67)	83 (8.65)
ชอบยี่ห้อนี้	263 (28.01)	355 (28.65)	255 (26.56)
ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ	161 (17.15)	170 (13.72)	157 (16.35)
ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี	147 (15.65)	178 (14.37)	146 (15.21)
บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน	12 (1.28)	15 (1.21)	25 (2.60)
บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน	13 (1.38)	19 (1.53)	20 (2.08)
อื่น ๆ	1 (0.11)	10 (0.81)	0 (0.00)

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ โดยคำนวณร้อยละในแต่ละช่วงอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้ารองเท้ากีฬาแทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

- อายุ 8-10 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้เข้าบ่อย ๆ และใช้ยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ

- อายุ 11-14 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้เข้าบ่อย ๆ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี และใช้ยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ

- อายุ 15-18 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้เข้าบ่อย ๆ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ และใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี

ตารางที่ 5-10a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จัก
จำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่รู้จัก	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตรา	1 0.70	1 0.49	2 1.39	4 0.82
2 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
3 ตรา	0 0.00	2 0.99	0 0.00	2 0.41
4 ตรา	3 2.10	5 2.46	0 0.00	8 1.63
5 ตรา	8 5.59	6 2.96	5 3.47	19 3.88
6 ตรา	2 1.40	2 0.99	2 1.39	6 1.22
7 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
8 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
9 ตรา	0 0.00	2 0.99	0 0.00	2 0.41
10 ตรา	2 1.40	2 0.99	2 1.39	6 1.22
11 ตรา	5 3.50	6 2.96	3 2.08	14 2.86
12 ตรา	6 4.20	3 1.48	4 2.78	13 2.65
13 ตรา	14 9.79	24 11.82	11 7.64	49 10.00
14 ตรา	15 10.49	16 7.88	16 11.11	47 9.59
รวม	143 100.00	203 100.00	144 100.00	490 100.00

จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุดคือทั้ง 14 ตราสินค้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักตราสินค้าเครื่องดื่ม 13-14 ตราสินค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่รู้จัก 13 ตราสินค้ามากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ช่วงอายุ รู้จักตราสินค้าในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 5-10b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองตามอายุ

จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่ม ที่ใช้แทนตัวเอง	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
0 ตราสินค้า	1	1	2	4
	0.70	0.49	1.39	0.82
1 ตราสินค้า	0	2	0	2
	0.00	0.99	0.00	0.41
2 ตราสินค้า	0	0	0	0
	0.00	0.00	0.00	0.00
3 ตราสินค้า	3	13	4	20
	2.10	6.40	2.78	4.08
4 ตราสินค้า	139	187	138	464
	97.20	92.12	95.83	94.69
รวม	143	203	144	490
	100.00	100.00	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 94.69) ระบุจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเองได้ถึง 4 ตราสินค้า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ทั้ง 3 ช่วงอายุก็ระบุจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าเช่นกัน

ตารางที่ 5-10c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มนั้น ๆ แทนตัวเองได้	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
ตัวเองดื่มเป็นประจำ	300 (30.36)	471 (31.05)	316 (32.21)
พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ป่วย ๆ	185 (18.72)	280 (18.46)	172 (17.53)
เพื่อน ๆ ในกลุ่มกีตีมี่ห้องนี้	70 (7.09)	132 (8.70)	65 (6.63)
ชอบยี่ห้อนี้	168 (17.00)	275 (18.13)	177 (18.04)
ดื่มยี่ห้อนี้แล้วมันใจ	176 (17.81)	207 (13.65)	147 (14.98)
ดื่มยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกว่าดูดี	73 (7.39)	103 (6.79)	75 (7.65)
<u>บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน</u>	11 (1.11)	18 (1.19)	15 (1.53)
<u>บุคลิกของคนที่ดื่มยี่ห้อนี้เหมือนตัวฉัน</u>	5 (0.51)	29 (1.91)	11 (1.12)
อื่น ๆ	0 (0.00)	2 (0.13)	3 (0.31)

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ โดยคำนวณร้อยละในแต่ละช่วงอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มนั้น ๆ ใช้แทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

- อายุ 8-10 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ป่วย ๆ และดื่มยี่ห้อนี้แล้วมันใจ
- อายุ 11-14 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ป่วย ๆ และชอบยี่ห้อนี้
- อายุ 15-18 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ ชอบยี่ห้อนี้ และพ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ป่วย ๆ

ตารางที่ 5-11a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
รู้จักจำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่รู้จัก	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตรา	1 0.70	1 0.49	2 1.39	4 0.82
2 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
3 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
4 ตรา	2 1.40	4 1.97	0 0.00	6 1.22
5 ตรา	8 5.59	12 5.91	7 4.86	27 5.51
6 ตรา	3 2.10	4 1.97	2 1.39	9 1.84
7 ตรา	31 21.68	34 16.75	33 22.92	98 20.00
8 ตรา	20 13.99	39 19.21	21 14.58	80 16.33
รวม	143 100.00	203 100.00	144 100.00	490 100.00

จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุดคือห้าง 8 ตราสินค้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักราสินค้าร้านอาหาร 7-8 ตราสินค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถามรู้จัก 7 ตราสินค้ามากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 8-10 ปี และอายุ 15-18 ปี รู้จักราสินค้า 7 ตราสินค้ามากที่สุด ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 11-14 ปี รู้จักห้าง 8 ตราสินค้ามากที่สุด

ตารางที่ 5-11b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองตามอายุ

จำนวนตราสินค้าร้านอาหาร ที่ใช้แทนตัวเอง	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
0 ตราสินค้า	1	3	2	6
	0.70	1.48	1.39	1.22
1 ตราสินค้า	3	3	4	10
	2.10	1.48	2.78	2.04
2 ตราสินค้า	0	4	0	4
	0.00	1.97	0.00	0.82
3 ตราสินค้า	0	4	0	4
	0.00	1.97	0.00	0.82
4 ตราสินค้า	139	189	138	466
	97.20	93.10	95.83	95.10
รวม	143	203	144	490
	100.00	100.00	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 95.10) ระบุจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเองได้ถึง 4 ตราสินค้า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ทั้ง 3 ช่วงอายุ ระบุจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าเข่นกัน

ตารางที่ 5-11c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าร้านอาหารนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าร้านอาหารนั้น ๆ แทนตัวเองได้	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
ตัวเองซื้อกิน/ไปเป็นประจำ	237 (23.61)	346 (22.09)	251 (25.18)
พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้/พาไปบ่อย ๆ	273 (27.19)	406 (25.93)	263 (26.38)
เพื่อน ๆ ในกลุ่มกีฬาที่นี่บ่อย ๆ	48 (4.78)	105 (6.70)	64 (6.42)
ชอบยี่ห้อนี้	163 (16.24)	310 (19.80)	157 (15.75)
กิน/เข้าร้านนี้แล้วรู้สึกมันใจ	125 (12.45)	193 (12.32)	111 (11.13)
กิน/เข้าร้านนี้แล้วรู้สึกว่าดูดี	137 (13.65)	164 (10.47)	118 (11.84)
บุคลิกของร้านนี้เหมือนตัวฉัน	11 (1.10)	21 (1.34)	14 (1.40)
บุคลิกของคนที่ซื้อ/เข้าร้านนี้เหมือนตัวฉัน	10 (1.00)	17 (1.09)	19 (1.91)
อื่น ๆ	0 (0.00)	4 (0.26)	0 (0.00)

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ โดยคำนวณร้อยละในแต่ละช่วงอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าร้านอาหารแทนตัวเองได้ ทุกช่วงอายุตอบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้/พาไปบ่อย ๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ตัวเองซื้อกิน/ไปเป็นประจำ และชอบยี่ห้อนี้

ตารางที่ 5-12a แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าชนมขับเดียวที่ผู้ตอบแบบสอบถาม
รู้จักจำแนกตามอายุ

จำนวนตราสินค้าชนมขับเดียวที่รู้จัก	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
1 ตรา	1 0.70	1 0.49	2 1.39	4 0.82
2 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
3 ตรา	0 0.00	0 0.00	0 0.00	0 0.00
4 ตรา	2 1.40	4 1.97	0 0.00	6 1.22
5 ตรา	9 6.29	13 6.40	7 4.86	29 5.92
6 ตรา	6 4.20	2 0.99	7 4.86	15 3.06
7 ตรา	25 17.48	43 21.18	20 13.89	88 17.96
8 ตรา	12 8.39	33 16.26	16 11.11	61 12.45
9 ตรา	1 0.70	17 8.37	4 2.78	22 4.49
รวม	143 100.00	203 100.00	144 100.00	490 100.00

จำนวนตราสินค้าชนมขับเดียวที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักมากที่สุดคือห้าง 9 ตราสินค้า
ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักราสินค้าชนมขับเดียว 7-8 ตราสินค้า โดยผู้ตอบแบบสอบถาม
ที่รู้จัก 7 ตราสินค้ามากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 ช่วงอายุ รู้จักราสินค้า 7 ตราสินค้ามาก
ที่สุด

ตารางที่ 5-12b แสดงจำนวนและร้อยละของจำนวนตราสินค้าขั้นมีบเคี้ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองตามอายุ

จำนวนตราสินค้าขั้นมีบเคี้ยว ที่ใช้แทนตัวเอง	8-10 ปี	11-14 ปี	15-18 ปี	รวม
0 ตราสินค้า	1	3	2	6
	0.70	1.48	1.39	1.22
1 ตราสินค้า	0	2	0	2
	0.00	0.99	0.00	0.41
2 ตราสินค้า	0	2	0	2
	0.00	0.99	0.00	0.41
3 ตราสินค้า	0	4	1	5
	0.00	1.97	0.69	1.02
4 ตราสินค้า	142	192	141	475
	99.30	94.58	97.92	96.94
รวม	143	203	144	490
	100.00	100.00	100.00	100.00

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 96.94) ระบุจำนวนตราสินค้าขั้นมีบเคี้ยวที่ใช้แทนตัวเองได้ถึง 4 ตราสินค้า เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ ทั้ง 3 ช่วงอายุที่ระบุจำนวนตราสินค้าขั้นมีบเคี้ยวที่ใช้แทนตัวเองได้ 4 ตราสินค้าเช่นกัน

ตารางที่ 5-12c แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลที่ตราสินค้าขั้นมาตรฐานเดียวนั้น ๆ ใช้แทนตัวผู้ตอบแบบสอบถามได้ จำแนกตามอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าขั้นมาตรฐานเดียวนั้น ๆ แทนตัวเองได้	8 – 10 ปี	11 – 14 ปี	15 – 18 ปี
ตัวเองซึ่งเป็นประจำ	292 (30.17)	483 (31.84)	316 (31.73)
พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้บ่อย ๆ	202 (20.87)	281 (18.52)	209 (20.98)
เพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบบีบห้องน้ำ	60 (6.20)	113 (7.45)	61 (6.12)
ตัวเองชอบบีบห้องน้ำ	173 (17.87)	317 (20.90)	176 (17.67)
กินยีห้อนนี้แล้วรู้สึกว่าดี	134 (13.84)	174 (11.47)	119 (11.95)
กินยีห้อนนี้แล้วรู้สึกว่าดี	85 (8.78)	118 (7.78)	87 (8.73)
บุคลิกของยีห้อนนี้เหมือนตัวฉัน	17 (1.76)	23 (1.52)	18 (1.81)
บุคลิกของคนที่กินยีห้อนนี้เหมือนตัวฉัน	5 (0.52)	6 (0.40)	10 (1.00)
อื่น ๆ	0 (0.00)	2 (0.13)	0 (0.00)

ตัวเลขในวงเล็บ คือ ร้อยละ โดยคำนวณร้อยละในแต่ละช่วงอายุ

เหตุผลที่ตราสินค้าขั้นมาตรฐานเดียวนั้น ๆ ใช้แทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

- อายุ 8-10 ปี ตอบว่า ตัวเองซึ่งเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้บ่อย ๆ และตัวเองชอบบีบห้องน้ำ
- อายุ 11-14 ปี ตอบว่า ตัวเองซึ่งเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ ตัวเองชอบบีบห้องน้ำ และพ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้บ่อย ๆ
- อายุ 15-18 ปี ตอบว่า ตัวเองซึ่งเป็นประจำมากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้บ่อย ๆ และตัวเองชอบบีบห้องน้ำ

ตารางที่ 5-13a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามเพศ

	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	(n = 215)	(n = 275)	M	SD
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้	19.51	1.73	19.49	1.92
จำนวนตราสินค้าเลือกผ้าที่แทนตัวเองได้	3.79	0.65	3.79	0.67
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ แทนตัวเองได้	3.67	0.88	3.58	0.92
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้	3.91	0.43	3.88	0.55
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ แทนตัวเองได้	3.84	0.66	3.83	0.69
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่ แทนตัวเองได้	3.89	0.56	3.89	0.55

ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่แทนตัวเองได้ใกล้เคียงกับเพศ
หญิง ยกเว้น จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่เพศชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง ($M = 3.67$, $SD = 0.88$ และ $M = 3.58$, $SD = 0.92$)

ตารางที่ 5-13b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างเพศที่ต่างกัน

	<i>t</i>	<i>df</i>	Mean Difference	<i>p</i>
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้	0.12	488	0.02	.906
จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่แทนตัวเองได้	-0.11	488	-0.01	.912
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่แทนตัวเองได้	1.06	488	0.09	.290
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้	0.77	488	0.04	.441
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้	0.27	488	0.02	.790
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่แทนตัวเองได้	0.04	488	0.00	.967

***p* ≤ .01.

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างเพศที่ต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองได้ของเพศที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เพศไม่มีผลต่อจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้

ตารางที่ 5-14a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองจำแนกตามอายุ

	อายุ 8-10 ปี		อายุ 11-14 ปี		อายุ 15-18 ปี	
	M	SD	M	SD	M	SD
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้	19.78	1.18	19.23	2.17	19.58	1.82
จำนวนตราสินค้าเลือกมาที่แทนตัวเองได้	3.99	0.12	3.83	0.56	3.95	0.27
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่แทนตัวเองได้	3.97	0.25	3.81	0.61	3.92	0.45
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้	3.95	0.36	3.89	0.47	3.92	0.50
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้	3.91	0.54	3.84	0.67	3.86	0.68
จำนวนตราสินค้าข้มขบเคี้ยวที่แทนตัวเองได้	3.97	0.33	3.87	0.61	3.94	0.48

กลุ่มที่มีอายุ 8-10 ปี มีค่าเฉลี่ยจำนวนตราสินค้าที่แทนตัวเองได้มากกว่า กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี ตามลำดับ

ตารางที่ 5-14b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้	Between Groups	27.094	2	13.55	4.07*	.018
	Within Groups	1621.398	487	3.33		
	Total	1648.492	489			
จำนวนตราสินค้าเลือกซื้อที่แทนตัวเองได้	Between Groups	2.452	2	1.23	7.90***	.000
	Within Groups	75.597	487	0.16		
	Total	78.049	489			
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่แทนตัวเองได้	Between Groups	2.267	2	1.13	4.87**	.008
	Within Groups	113.333	487	0.23		
	Total	115.6	489			
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้	Between Groups	0.349	2	0.17	0.87	.421
	Within Groups	98.051	487	0.20		
	Total	98.4	489			
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้	Between Groups	0.434	2	0.22	0.54	.584
	Within Groups	196.676	487	0.40		
	Total	197.11	489			
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่แทนตัวเองได้	Between Groups	0.9	2	0.45	1.78	.169
	Within Groups	122.996	487	0.25		
	Total	123.896	489			

* $p \leq .05$ ** $p \leq .01$ *** $p \leq .001$.

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้าเลือกซื้อที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้ และจำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่แทนตัวเองได้ ของกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-14c การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าหั้งหมดที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน

	ค่าเฉลี่ย มาตรฐาน	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	SE	p
กลุ่ม 1 อายุ 8-10 ปี	19.78	1.18	กลุ่ม 1- 2	0.55	0.18**	.008
กลุ่ม 2 อายุ 11-14 ปี	19.23	2.17	กลุ่ม 1- 3	0.20	0.18	.612
กลุ่ม 3 อายุ 15-18 ปี	19.58	1.82	กลุ่ม 2-3	-0.35	0.22	.277

** $p \leq .01$.

จำนวนตราสินค้าหั้งหมดที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 11.92$ $df = 2,487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าหั้งหมดที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน พบร่วมกัน กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 8-10 ปี มีค่าเฉลี่ยจำนวนตราสินค้าหั้งหมดที่ใช้แทนตัวเองมากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-14d การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน

ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	SE	p
กลุ่ม 1 อายุ 8-10 ปี	3.99	0.12	กลุ่ม 1-2	0.16	0.04*** .000
กลุ่ม 2 อายุ 11-14 ปี	3.83	0.56	กลุ่ม 1-3	0.03	0.03 .415
กลุ่ม 3 อายุ 15-18 ปี	3.95	0.27	กลุ่ม 2-3	-0.12	0.05* .020

* $p \leq .05$ *** $p \leq .001$.

จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 33.40$ $df = 2,487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน พบร่ว่า กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 8-10 ปี และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี มีค่าเฉลี่ยจำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเองมากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-14e การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่อายุต่างกัน

ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	SE	p
กลุ่ม 1 อายุ 8-10 ปี	3.97	0.25	กลุ่ม 1-2	0.16	0.05** .003
กลุ่ม 2 อายุ 11-14 ปี	3.81	0.61	กลุ่ม 1-3	0.05	0.04 .595
กลุ่ม 3 อายุ 15-18 ปี	3.92	0.45	กลุ่ม 2-3	-0.11	0.06 .162

** $p \leq .01$.

จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 19.08$ $df = 2,487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่างกัน พบร่วง กลุ่มที่มีอายุระหว่าง 8-10 ปี มีค่าเฉลี่ยจำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเองมากกว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 11-14 ปีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-15a แสดงค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักจำแนกตามจำนวนเงินที่ได้รับต่อวัน

	จำนวนเงินที่ได้รับต่อวัน					
	ไม่ถึง 50 บาท		50 บาท ถึง 150 บาท		150 บาท ขึ้นไป	
	M	SD	M	SD	M	SD
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่รู้จัก	19.67	1.35	19.55	1.67	18.63	3.34
จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่รู้จัก	3.95	0.24	3.90	0.41	3.83	0.61
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่รู้จัก	3.95	0.29	3.87	0.52	3.83	0.68
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่รู้จัก	3.93	0.39	3.94	0.37	3.72	0.86
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่รู้จัก	3.90	0.56	3.90	0.51	3.50	1.23
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่รู้จัก	3.94	0.49	3.94	0.41	3.76	0.92

กลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยจำนวนตราสินค้าที่แทนตัวเองได้น้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน ในทุกประเภทสินค้า

ตารางที่ 5-15b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกัน

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้	Between Groups	39.50	2	19.75	5.98**	.003
	Within Groups	1608.99	487	3.30		
	Total	1648.49	489			
จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่แทนตัวเองได้	Between Groups	0.60	2	0.30	1.88	.154
	Within Groups	77.45	487	0.16		
	Total	78.05	489			
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่แทนตัวเองได้	Between Groups	0.75	2	0.38	1.59	.205
	Within Groups	114.85	487	0.24		
	Total	115.60	489			
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้	Between Groups	1.97	2	0.99	4.97**	.007
	Within Groups	96.43	487	0.20		
	Total	98.40	489			
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้	Between Groups	6.78	2	3.39	8.67**	.000
	Within Groups	190.34	487	0.39		
	Total	197.11	489			
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่แทนตัวเองได้	Between Groups	1.29	2	0.65	2.57	.078
	Within Groups	122.60	487	0.25		
	Total	123.90	489			

** $p \leq .01$.

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกัน พบร่วม จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้ และจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้ ของกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-15c การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน

ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย	Mean Difference			SE	<i>p</i>
			กลุ่ม 1-2	0.13	0.19		
กลุ่ม 1 ได้รับเงินต่อวันไม่ถึง 50 บาท	19.67	1.35	กลุ่ม 1-2	0.13	0.19	1.000	
กลุ่ม 2 ได้รับเงินต่อวัน 50 บาท ถึง 150 บาท	19.55	1.67	กลุ่ม 1-3	1.04**	0.31	.003	
กลุ่ม 3 ได้รับเงินต่อวันมากกว่า 150 บาท ขึ้นไป	18.63	3.34	กลุ่ม 2-3	0.92**	0.29	.004	

***p* ≤ .01.

จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 18.33$ $df = 2, 487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน พบร้า กลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และกลุ่มที่ได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน

ตารางที่ 5-15d การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเอง
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน

ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	SE	p
กลุ่ม 1 ได้รับเงินต่อวันไม่ถึง 50 บาท	3.93	0.39	กลุ่ม 1- 2	0.00	0.05 1.000
กลุ่ม 2 ได้รับเงินต่อวัน 50 บาท ถึง 150 บาท	3.94	0.37	กลุ่ม 1- 3	0.21	0.08* .015
กลุ่ม 3 ได้รับเงินต่อวันมากกว่า 150 บาท ขึ้นไป	3.72	0.86	กลุ่ม 2-3	0.22	0.07** .006

* $p \leq .05$. ** $p \leq .01$.

จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 16.15$ $df = 2, 487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน พบร่ว่า กลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และกลุ่มที่ได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน

ตารางที่ 5-15e การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน

ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่ม	Mean Difference	SE	p
กลุ่ม 1 ได้รับเงินต่อวันไม่ถึง 50 บาท	3.90 0.56	กลุ่ม 1-2	0.00	0.07	1.000
กลุ่ม 2 ได้รับเงินต่อวัน 50 บาท ถึง 150 บาท	3.90 0.51	กลุ่ม 1-3	0.40	0.11**	.001
กลุ่ม 3 ได้รับเงินต่อวันมากกว่า 150 บาท ขึ้นไป	3.50 1.23	กลุ่ม 2-3	0.40	0.10**	.000

** $p \leq .01$.

จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเอง Levene's Test $F = 31.32$ $df = 2, 487$ $p \leq .000$.

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันต่างกัน พบร่วมกันว่า กลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และกลุ่มที่ได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน

ตารางที่ 5-16 แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ตอบแบบสอบถามและจำนวน
ตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเอง

	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>r</i>	<i>p</i>
อายุ	12.60	2.79		
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ใช้แทนตัวเอง	19.50	1.84	-.04	.360
จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเอง	3.91	0.40	-.03	.563
จำนวนตราสินค้ารองเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเอง	3.89	0.49	-.01	.788
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเอง	3.91	0.45	-.07	.118
จำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่ใช้แทนตัวเอง	3.87	0.64	-.08	.072
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่ใช้แทนตัวเอง	3.92	0.50	-.06	.174

ผลการวิเคราะห์สัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ตอบแบบสอบถามและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5-17 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้

	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>r</i>	<i>p</i>
การเปิดรับสื่อ	5.99	2.251		
จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่ใช้แทนตัวเอง	19.50	1.84	.00	.952
จำนวนตราสินค้าเสื้อผ้าที่ใช้แทนตัวเอง	3.91	0.40	.01	.859
จำนวนตราสินค้าของเท้ากีฬาที่ใช้แทนตัวเอง	3.89	0.49	.05	.313
จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่ใช้แทนตัวเอง	3.91	0.45	.01	.769
จำนวนตราสินค้าวันอาหารที่ใช้แทนตัวเอง	3.87	0.64	-.06	.167
จำนวนตราสินค้าขนมขบเคี้ยวที่ใช้แทนตัวเอง	3.92	0.50	.01	.886

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้ พ布ว่า ปริมาณการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “การสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการและความแตกต่างของการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทยในช่วงอายุต่างๆ โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจตราสินค้ายอดนิยมของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำตราสินค้าที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นไทย โดยการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กและวัยรุ่นไทย ชาย หญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาที่ 6 หรือเทียบเท่า ในโรงเรียนพระแม่มารีสาทร จำนวน 450 คน

โดยสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 56.10 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 43.90 เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 11-14 ปี (ร้อยละ 41.43) และร้อยละ 30.80 เรียนในระดับมัธยมศึกษาต้น ร้อยละ 28.00 เรียนในระดับมัธยมปลาย ส่วนใหญ่ได้รับเงินจากผู้ปกครองวันละ 50-150 บาท (ร้อยละ 63.70) สื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เปิดรับมากที่สุด คือ ดูโทรทัศน์และเล่น อินเตอร์เน็ต โดยเปิดรับทุกวัน วันละ 1-3 ชั่วโมง รองลงมา คือ อ่านหนังสือและอ่านหนังสือพิมพ์ โดยเปิดรับทุกวันวันละไม่ถึงชั่วโมง

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรม เช่น ตัวสูง ตัวเตี้ย อ้วน ผอม ผิวคล้ำ ผิวขาว เป็นต้น และความสัมพันธ์ระหว่างอายุของผู้ตอบแบบสอบถามกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรม เช่น ร่าเริง เรียบร้อย ฉลาด ขยัน ฯ ไม่ให้ข้อความ เป็นต้น พบร่วมกับจำนวนคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในขนาดค่อนข้างน้อย ($r = -0.15 p \leq .001$) นั่นคือ เมื่ออายุของผู้ตอบแบบสอบถามเพิ่มขึ้นจะตอบคุณลักษณะที่เป็นรูปธรรมในจำนวนที่น้อยลง ในขณะที่อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับจำนวนคุณลักษณะที่เป็น

นามธรรมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อายุของผู้ตอบแบบสอบถามสัมพันธ์กับจำนวนคุณลักษณะที่เป็นนามธรรมน้อยมาก

การใช้ตราสินค้าระดับโลกลมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัว

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดตราสินค้าเครื่องดื่ม ร้านอาหาร และขนมขบเคี้ยวมากกว่า ตราสินค้าเสื้อผ้า และรองเท้ากีฬา โดยส่วนใหญ่จัดแบบทุกตราสินค้า ในขณะที่ตราสินค้าเสื้อผ้าและรองเท้ากีฬา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จัดประมาณ 58%-75% และ 45%-64% ตามลำดับ ส่วนใหญ่จะจัดตราสินค้าที่แทบทั้งหมดได้ 4 ตราสินค้าในทุกประเภทสินค้า ซึ่งเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งช่วงอายุ 8-10 ปี 11-14 ปี และ 15-18 ปี ส่วนใหญ่จะจัดในทุกประเภทสินค้า คือ ความชอบส่วนตัว พอมีผู้ปกครองซื้อให้ ดีมี/ซื้อเป็นประจำอยู่แล้ว โดยสินค้าประเภทเสื้อผ้าและรองเท้ากีฬา จะมีเหตุผลที่แตกต่างจากสินค้าประเภทเครื่องดื่ม ร้านอาหาร ขนมขบเคี้ยว คือ เหตุผลที่ว่าใช้แล้วมันใจ ใช้แล้วดูดี (ยกเว้นอายุ 8-10 ปี ที่มีส่วนหนึ่งระบุเหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มแทนตัวเองได้ดีมายังไงก็ได้) และมีเพียงส่วนน้อยที่ให้เหตุผลถึงบุคลิกภาพตราสินค้าหรือบุคลิกภาพของผู้ใช้สินค้า

การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เมื่อเด็กและวัยรุ่นมีอายุมากขึ้น เด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลกลมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนเพิ่มมากขึ้น

จากการที่ 5-16 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเอง พบร่วมกับ อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เด็กและวัยรุ่นมีอายุมากขึ้นไม่ได้ใช้ตราสินค้ามาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนมากขึ้นด้วย จึงปฏิเสธสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 2 รูปแบบการสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกของเด็กและวัยรุ่นมีความแตกต่างกันตามช่วงอายุโดย

- เด็กจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าระดับโลกในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจาก การมีความสัมพันธ์กับตราสินค้า เช่น รู้จักคุ้นเคย หรือเคยใช้ตราสินค้านั้นมากกว่าวัยรุ่น

b. วัยรุ่นจะสร้างแนวคิดส่วนตัวจากตราสินค้าในลักษณะที่เป็นนามธรรมและในลักษณะของสัญลักษณ์ เช่น ดูจากบุคลิกของผู้ใช้ หรือจากการสร้างความสัมพันธ์ของตราสินค้ากับกลุ่มข้างขึ้น มากกว่าเด็กที่มีอายุน้อยกว่า

จากตารางที่ 5-8c, 5-9c, 5-10c, 5-11c และ 5-12c พบร่วม

- เหตุผลที่ตราสินค้าเสื่อผ้าแทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้
 - อายุ 8-10 ปี และอายุ 15-18 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ผู้ปกครองซื้อให้ใช้ปอย ๆ และใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี
 - อายุ 11-14 ปี ตอบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ใช้ปอย ๆ รองลงมา คือ ชอบยี่ห้อนี้ และใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี
- เหตุผลที่ตราสินค้ารองเท้ากีฬาแทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้
 - อายุ 8-10 ปี อายุ 11-14 ปี และอายุ 15-18 ปี ตอบว่า ชอบยี่ห้อนี้มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ใช้ปอย ๆ และใช้ยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี
- เหตุผลที่ตราสินค้าเครื่องดื่มแทนตัวเองได้ จำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้
 - อายุ 8-10 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำ มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ปอย ๆ และดื่มยี่ห้อนี้แล้วมั่นใจ
 - อายุ 11-14 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำ มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ปอย ๆ และชอบยี่ห้อนี้
 - อายุ 15-18 ปี ตอบว่า ตัวเองดื่มเป็นประจำ มากที่สุด รองลงมา คือ ชอบยี่ห้อนี้ และพ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ปอย ๆ
- เหตุผลที่ตราสินค้าร้านอาหารแทนตัวเองได้ ทุกช่วงอายุตอบว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้/พาไปปอย ๆ มากที่สุด รองลงมา คือ ตัวเองซื้อกิน/ไปเป็นประจำ และชอบยี่ห้อนี้
- เหตุผลที่ตราสินค้าขนมขบเคี้ยวแทนตัวเองได้ ทุกช่วงอายุตอบว่า ตัวเองซื้อเป็นประจำ มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้ปอย ๆ และตัวเองชอบยี่ห้อนี้

จะเห็นได้ว่า เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุตอบมากที่สุดเป็นเหตุผลในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับตราสินค้า ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน 2a บางส่วนและปฏิเสธสมมติฐาน 2b

สมมติฐานที่ 3 เด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะใช้ตราสินค้าระดับโลภมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กและวัยรุ่นที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

จากตารางที่ 5-15b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกัน พบร่วมกันว่า จำนวนตราสินค้าทั้งหมดที่แทนตัวเองได้ จำนวนตราสินค้าเครื่องดื่มที่แทนตัวเองได้ และจำนวนตราสินค้าร้านอาหารที่แทนตัวเองได้ ของกลุ่มที่ได้รับเงินต่อวันแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (ตารางที่ 5-15c – 5-15e) พบร่วมกันว่า กลุ่มที่ได้รับเงินไม่ถึง 50 บาท และกลุ่มที่ได้รับเงิน 50-150 บาทต่อวัน มีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มที่ได้รับเงินมากกว่า 150 บาทต่อวัน จึงปฏิเสธสมมติฐานนี้

สมมติฐานที่ 4 เพศที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลภมาสร้าง

ความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนแตกต่างกัน

จากตารางที่ 5-13b ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองระหว่างเพศที่ต่างกัน พบร่วมกันว่า ค่าเฉลี่ยของจำนวนตราสินค้าที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้แทนตัวเองได้ของเพศที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เพศที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นจะใช้ตราสินค้าระดับโลภมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวของตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 เด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลภมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวมากกว่าเด็กที่เปิดรับสื่อน้อย

จากตารางที่ 5-17 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับสื่อและจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้ พบร่วมกันว่า ปริมาณการเปิดรับสื่อมีความสัมพันธ์กับจำนวนตราสินค้าที่ใช้แทนตัวเองได้อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ เด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมากจะใช้ตราสินค้าระดับโลภมาสร้างความสัมพันธ์กับแนวคิดส่วนตัวไม่แตกต่างกับเด็กที่เปิดรับสื่อน้อย

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ พบร่วมกันว่า เพศ อายุ และการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกันของเด็กและวัยรุ่นไทยไม่มีผลต่อการใช้ตราสินค้าระดับโลกลามสร้างความสัมพันธ์กับแบรนด์ส่วนตัว ส่วนสถานภาพทางเศรษฐกิจนั้น กลับพบผลในทางตรงกันข้ามคือ เด็กและวัยรุ่นที่ได้รับเงินต่อวันมาก (มากกว่า 150 บาท) กลับระบุจำนวนตราสินค้าที่เห็นตัวเองได้น้อยกว่าเด็กและวัยรุ่นที่ได้รับเงินต่อวันน้อยกว่า (ไม่ถึง 50 บาท – 150 บาท) และเหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุตอบมากที่สุดเป็นเหตุผลในลักษณะที่เป็นรูปธรรมโดยเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับตราสินค้ามากกว่าเหตุผลทางนามธรรม

ผลการศึกษานี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยทางตะวันตกที่ศึกษาพัฒนาการของการเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนของ (Self-Brand Connection) ในกลุ่มเด็กและกลุ่มวัยรุ่น พบร่วมกันว่า การเชื่อมโยงตราสินค้ากับตนของจะเพิ่มมากขึ้นตามวัย เด็กเล็กจะมีจำนวนตราสินค้าที่เชื่อมโยงกับตนของน้อยกว่าเด็กโต และเป็นเชิงรูปธรรม ในขณะที่เด็กโตจะคิดถึงตราสินค้าในหลายมิติ เช่น บุคลิกภาพ การเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่ม เป็นต้น และมีการเชื่อมโยงกับแนวคิดส่วนตัวมากกว่า เช่น มีบุคลิกภาพ คุณลักษณะของผู้ใช้ หรือคุณลักษณะของกลุ่มที่เหมือนกัน เป็นต้น (Chaplin & John, 2005) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรมที่ทำให้เด็กและวัยรุ่นไทยมีการเติบโตทางการตลาดน้อยกว่าเด็กและวัยรุ่นอเมริกัน อีกทั้งครอบครัวไทยให้อิสระทางความคิดและการตัดสินใจน้อยกว่าครอบครัวตะวันตก

การศึกษาครั้งนี้จึงสอดคล้องกับการศึกษาของ Chuo-BrandAge (2546) ที่พบร่วมกับ Tweens (อายุ 8 - 12 ปี) ในประเทศไทย ที่ว่า

- รสชาติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการซื้อสินค้าประเภท นม ข้าว ร้านอาหาร และยาสีฟัน
- ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการรับรู้และเชื่อมตราสินค้า คือ พ่อแม่ สื่อต่างๆ และประสบการณ์จริง
- Tweens บางคนรับรู้บุคลิกภาพตราสินค้า อีกทั้งตราสินค้ายังทำให้เกิดความรู้สึกดี ๆ เกี่ยวกับตนของ เช่น ความภูมิใจ ความสุข ความตื่นเต้น ความรู้สึกเท่ 爽 หล่อ ความมั่นใจในตัวเองและเป็นตัวของตัวเอง เป็นต้น

แต่การศึกษาครั้งนี้แตกต่างจาก Chuo-BrandAge เนื่องจากไม่พบรการใช้ตราสินค้าเชื่อมความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เช่น การใช้ตราสินค้าตามเพื่อนหรือกลุ่มเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เป็นต้น

ข้อสังเกตจากการเก็บข้อมูลในขั้นที่ 1

เด็กนักเรียนในระดับขั้นที่ต่างกันจะมีความเข้าใจในคำว่า “ตราสินค้าหรือยี่ห้อ” และนึกถึงตราสินค้าต่าง ๆ ได้มากน้อยแตกต่างกัน ดังนี้

- เด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นที่ 1 นี้ส่วนใหญ่ไม่เข้าใจคำว่า “ยี่ห้อ” ซึ่งผู้เก็บข้อมูลต้องแสดงตัวอย่างสัญลักษณ์ตราสินค้าต่าง ๆ (Logo) ให้ดู ต้องใช้เวลานานในการอธิบายบางครั้งผู้ปกครองต้องเข้ามาช่วยอธิบายหรือซึ่งแนะนำว่า “ยี่ห้อคืออะไร” เช่น รองเท้าที่หนูใส่ยี่ห้ออะไร ยี่ห้อนี้เงาที่แม่เคยซื้อให้ใส่ ฯลฯ
- เด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือดี แต่ใช้เวลาในการนึกถึงตราสินค้านาน เพราะนึกไม่ออก
- เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามค่อนข้างดี บางคนตอบได้โดยไม่ต้องดูตัวอย่างสัญลักษณ์ตราสินค้าต่าง ๆ แต่บางคนขอดูตัวอย่างว่ามีตราสินค้าอะไรบ้าง เพราะนึกไม่ออก
- เด็กนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะนึกถึงตราสินค้าต่าง ๆ ได้ทันที และตอบแบบสอบถามได้เร็วกว่าเด็กทั้งสามกลุ่มข้างต้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การใช้การวิจัยเชิงสำรวจ จำกัดการสื่อสารและการสังเกตปฏิกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามรายบุคคล
2. การใช้คำตามปลายปิดเพื่อสะท้อนแก่การตอบ แต่จำกัดการแสดงออกทางความคิดของผู้ตอบแบบสอบถามในการให้เหตุผลต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม หากใช้คำตามปลายเปิด จะต้องใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่สามารถกระตุ้นให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจใช้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนไทย โรงเรียนสองภาษา และโรงเรียนนานาชาติ
2. ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจเป็นการศึกษาในช่วงวัยที่ต่อไป เช่น ระดับอุดมศึกษา วัยทำงาน ฯลฯ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา อักษร M-Z ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน, 2550.

Yamane, T. (1968). ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

Retrieved January 10, 2009, from <http://www.watpon.com/table/yamane.pdf>

ภาษาอังกฤษ

Ahuvia, A.C. (2005). Possessions and the extended self: Love objects and consumers' identity narratives. *Journal of Consumer Research*, 32, 171-184.

Baron, R.A., & Byrne, D. (2002). Social psychology (10 th ed.). MA: Allyn and Bacon.

Belk, R. W. (1988). Possessions and the extended self. *Journal of Consumer Research*, 15 (September), 139-168.

Chang, C. (2008). Chronological age versus cognitive age for younger consumers: Implications for advertising persuasion. *Journal of Advertising*, 31(3), 19-32.

Chaplin, L. N., & John, D. R. (2005). The development of self-brand connections in children and adolescents. *Journal of Consumer Research*, 12, 144-153.

Encyclopedia of Psychology. Retrieved January 10, 2009, from http://findarticles.com/p/articles/mi_g2699/is_0004/ai_2699000417

Escalas, J. E., & Bettman, J. R. (2003). You are what they eat: the influence of reference groups on consumers' connections to brands. *Journal of Consumer Research*, 13(3), 339-348.

Guide to kids & marketing. *Advertising Age's*, n.d.. Retrieved January 10, 2009, from http://www.harrisinteractive.com/news/newsletters/inthenews/AdAge_Kids_Marketing.pdf

Gunter, B., & Furnham, A. (1998). *Children as consumer: A psychological analysis of the young people's market*. London: Routledge.

- Kleine, S. S., Klein III, R. E., & Allen, C. T. (1995). How is a possession "Me" or "Not Me?" Characterizing types and antecedent of material possession attachment, *Journal of Consumer Research*, 22, 327-43.
- Lindstrom, M. (2003). *Brand Child*. London: Kogan Page.
- Myers, D. G. (2002). Social psychology (7 th ed.). NY: McGraw-Hill.
- Preston, E., & White, C. L. (2004). Commodifying kids: Branded identities and the selling of addspace on kids' networks. *Communication Quarterly*, 52(8), 115-128.
- Roedder, D. L. (1981). Age differences in children's responses to television advertising: An information-processing approach. *Journal of Consumer Research*, 8(2), 144-153.
- Roedder John, D. (1999). Consumer Socialization of children: A retrospective look at 25 years of research. *Journal of Consumer research*, 26, 183-213.
- Sirgy, J. M. (1982). Self-concept in consumer behavior: A critical review. *Journal of Consumer Research*, 9, 287-300.
- Solomon, M. (1983). The role of products as social stimuli: A symbolic interaction perspective. *Journal of Consumer Research*, 10, 319-329.
- Sutherland, A., & Thompson, B. (2003). *Kidfluence*. Canada: McGraw-Hill.
- Taylor, S. E., Peplau, L. A., & Sears, D. O. (1997). Social Psychology (10th ed.). NJ: Prentice-Hall.
- Wallendorf, M., & Arnould, E. (1988). My favorite things: A cross-cultural inquiry into object attachment, possessiveness, and social linkage. *Journal of Consumer Research*, 14, 531-547.

ภาคผนวก

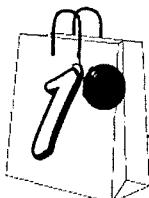
แบบสอบถาม
การสำรวจข้อมูลขั้นตอนที่ 1

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นไทยรุ่งอรุณ โดยเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยของ

ดร. สุทธิลักษณ์ วงศ์สันติธรรม อาจารย์ประจำภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ให้ด้านการเรียนการสอน ผู้อ่านจึงควรร่วมมือในการประเมินอย่างมุลตามความเป็นจริง

คำอธิบาย ทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ที่ตรงกับตัวท่าน
และเขียนขอความลงใจบริเวณที่สำคัญแล้วใส่เส้นใต้ กรุณารอพบให้ครบทั้งสองหน้า

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. ชั้นเรียน ป. 3 - 4 ป. 5 - 6
 ม. 1 - ม. 3 ม. 4 - ม. 6
4. โรงเรียน _____
5. จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง (ต่อเดือน)
 ไม่ถึง 50 บาท 50 บาท ถึง 150 บาท
 50 บาท ถึง 300 บาท มากกว่า 300 บาท

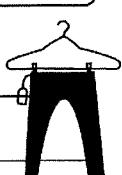
กรุณาระบุ ยี่ห้อเสื้อค้า ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อเสื้อค้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1.	☐	☐	☐
2.	☐	☐	☐
3.	☐	☐	☐
4.	☐	☐	☐
5.	☐	☐	☐

กรุณาระบุ ยี่ห้อของเสื้อผ้า ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อของเสื้อผ้าที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1.	☐	☐	☐
2.	☐	☐	☐
3.	☐	☐	☐
4.	☐	☐	☐
5.	☐	☐	☐

3

กรุณาระบุ ยี่ห้อของรองเท้ากีฬา ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อของรองเท้ากีฬาที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	☐
3	☐	☐	☐
4	☐	☐	☐
5	☐	☐	☐

4

กรุณาระบุ ยี่ห้อของเครื่องดื่ม ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อของเครื่องดื่มที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	☐
3	☐	☐	☐
4	☐	☐	☐
5	☐	☐	☐

5

กรุณาระบุ ยี่ห้อของร้านอาหาร ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อของร้านอาหารที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	☐
3	☐	☐	☐
4	☐	☐	☐
5	☐	☐	☐

6

กรุณาระบุ ยี่ห้อของขนมปังเคี้ยว ที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ

ยี่ห้อของขนมปังเคี้ยวที่ชอบ คุ้นเคย หรือรู้จัก 5 ยี่ห้อ	ความสัมพันธ์กับยี่ห้อดังกล่าว		
	ชอบ	คุ้นเคย	รู้จัก
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	☐
3	☐	☐	☐
4	☐	☐	☐
5	☐	☐	☐

လျှောက်မြေ

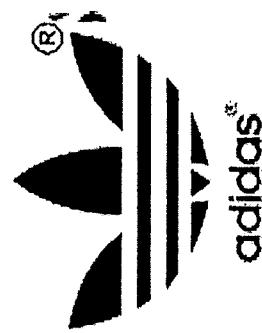
Reebok

Louis Vuitton

Levi's

SPIRIT

D MORGAN

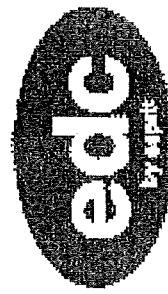
GIORDANO

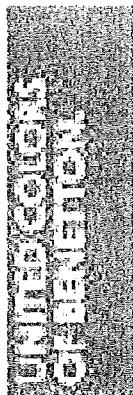
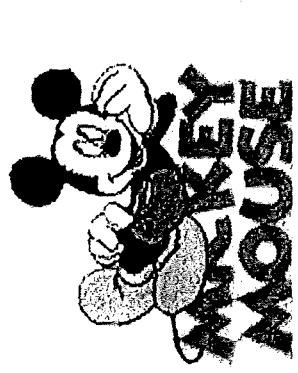
Billabong

FAT

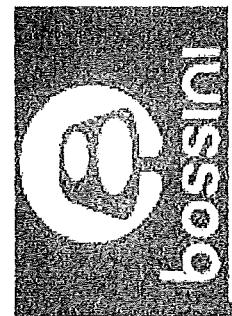
NING

GZOOO

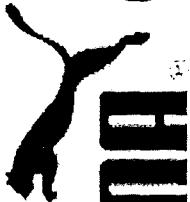

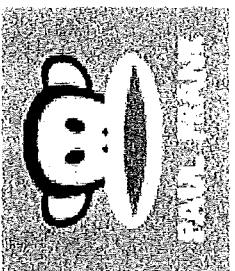
Abercrombie & Fitch

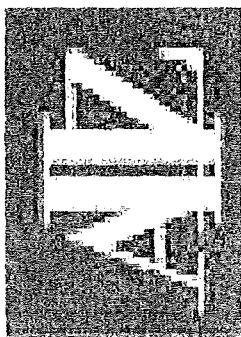
HELLO KITTY

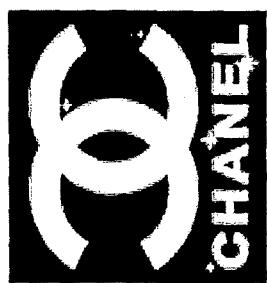
PUMA

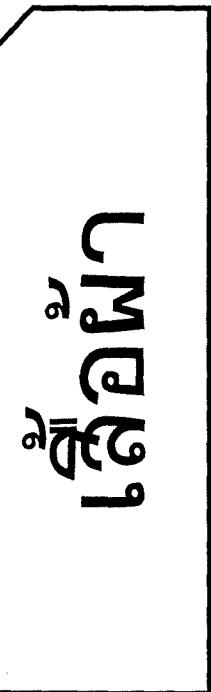
DeFry Oil

RIP CURL

D & G
DOICE & GABBANA

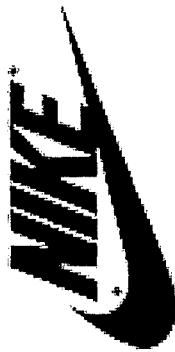
LACOSTE

လျှော့မြန်

គ្រឿងកាត់កាន់

GEOX

CRAZY STEP

Boots

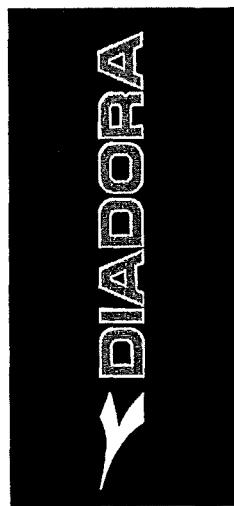
Reebok

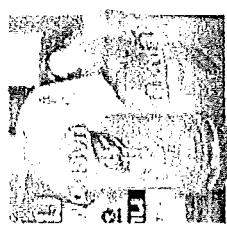
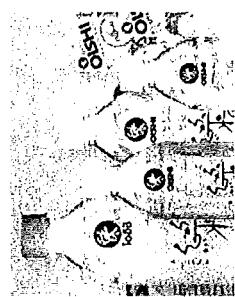
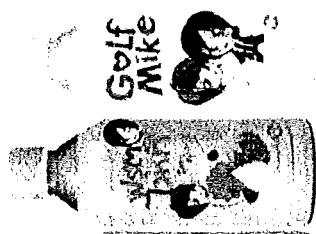
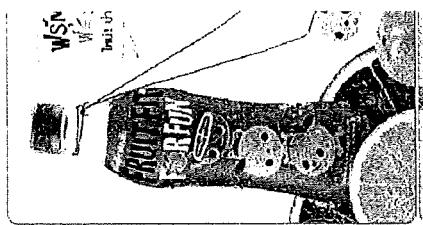
adidas®

CONVERSE

puma

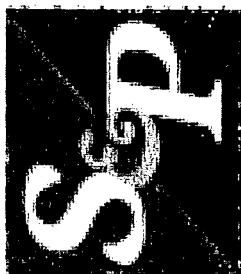
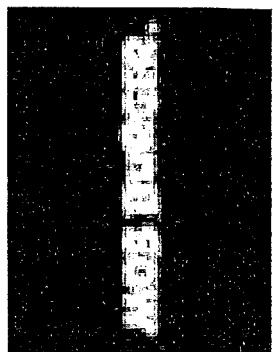
บริษัท

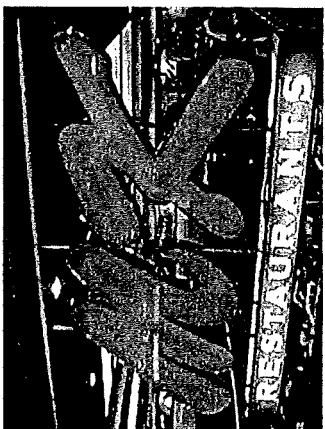
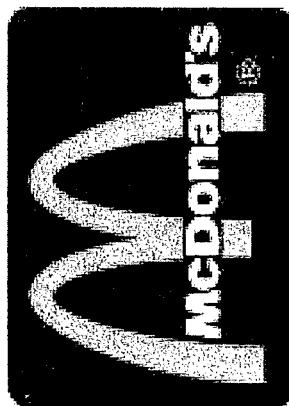
Sakura

Mister
Donut

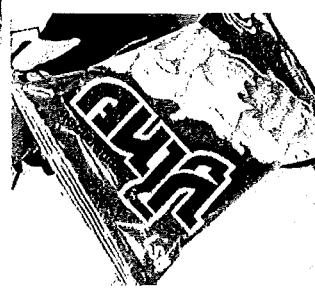
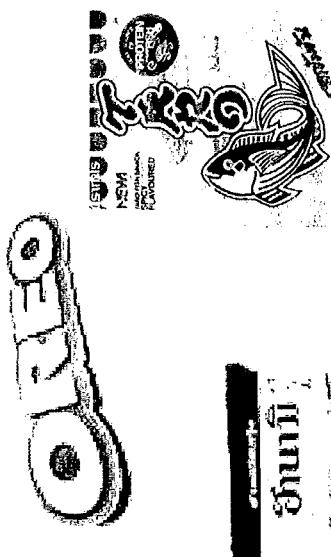
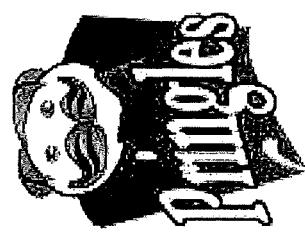

All American Food

ร้านอาหาร

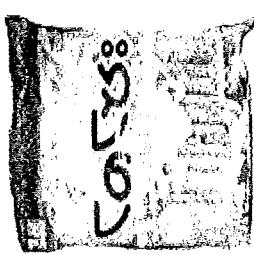
କର୍ମଚାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

TOBIERON

HELLO KITTY

แบบสอบถาม
การสำรวจข้อมูลขั้นตอนที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นของเด็กไทยต่อตราสินค้าระดับโลก โดยเป็นส่วนหนึ่ง

ของงานวิจัยของ ดร. สุทธิลักษณ์ วงศ์สันติธรรม อาจารย์ประจำภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผลจากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงคร่ำครามร่วมมือในการให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คำอธิบาย ทำเครื่องหมาย หรือ ลงในช่อง ○ ที่ตรงกับที่awanักเรียน
และเขียนบั้นความลงในช่องว่าง กรุณาตอบให้ครบถ้วนทุกช่อง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. ชั้นเรียน ป. 3 - 4 ป. 5 - 6
 ม. 1 - ม. 3 ม. 4 - ม. 6
4. โรงเรียน _____
5. จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง (ต่อวัน)

ไม่ถึง 50 บาท 50 บาท ถึง 150 บาท
 150 บาท ถึง 300 บาท มากกว่า 300 บาท

ในหนึ่งสัปดาห์นี้นักเรียนฯ ทำกิจกรรมเหล่านี้มากน้อยแค่ไหน

	ไม่ทำเลย	ทุกวัน	ทุกวัน	ทุกวัน	คืน ๆ โปรดระบุ
		วันละ ไม่ถึง 3 ชั่วโมง	วันละ 3 ชั่วโมง มากกว่า 3 ชั่วโมง	วันละ มากกว่า 3 ชั่วโมง	
1. ลูกรถยานยนต์	☐	☐	☐	☐	
2. เล่นอินเทอร์เน็ต	☐	☐	☐	☐	
3. พัฒนา	☐	☐	☐	☐	
4. อ่านหนังสืออ่านแล้ว (การ์ตูน นิตยสาร)	☐	☐	☐	☐	
5. อ่านหนังสือพิมพ์	☐	☐	☐	☐	

คำต่อไปนี้ คำไหนเที่ยบฯลฯ กับเรียนได้บ้าง

วิธีทำ: ทำเครื่องหมาย ✓ หรือ X หน้าคำที่ตรงกับตัวนักเรียนมากที่สุด เลือกได้มากกว่า 1 คำ
 ถ้ามีคำอื่นที่อยู่บ่ายได้ก็ว่า ให้เขียนไว้ในช่องว่างตรงอื่น ๆ

ตั้งสูง	ตัวเตี้ย	ตัวโต	ตัวเล็ก
อ้วน	ผอม	ผิวคล้ำ	ผิวขาว
หล่อ	瘦弱	น่ารัก	ฉลาด
ร่าเริง	เรียบร้อย	ช่างคุย	ชอบฟังเพื่อนคุย
ชอบช่วยเหลือ	เพื่อนเยอะ	ชอบอยู่คนเดียว	ตลาด มีอารมณ์ขัน
ใจเย็น	ใจไม่โน	เข้มแข็ง	อ่อนไหวง่าย
ฉลาด	ขี้น้ำ	คิดมาก	มีความคิดสร้างสรรค์
ชอบผจญภัย	เชื่อมั่นในตัวเอง	ซื่อชาด	อ่อนโยน
มีวินัย	แปลงປະหลาด	ตรงไปตรงมา	ทันสมัย
ชอบความหล่อหลอมาก	ชอบความเรียบง่าย	ชอบเป็นผู้นำ	ชอบเป็นผู้ตาม
อ่อนนุ่ม			

อ่อนนุ่ม

(ถ้ามีคำอื่นที่อยู่บ่ายตัวนักเรียนได้ก็ว่า ให้เขียนไว้ในช่องว่างนี้)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อตราสินค้าระดับโลก

หน้าที่ 3

1. สีอ่อน

วิธีทำ: 1) ให้孩子เรียนเข้าเครื่องหมาย X ที่ปั๊มเล็กกำกับตราสินค้าที่ไม่ได้รับอนุญาต

2) ให้孩子เรียนเข้าตัวเลขกำกับตราสินค้าที่คุ้นเคยมาใส่ที่ช่องด้านล่าง หรือระบุตราสินค้าที่คุ้นเคยที่ไม่ได้รับอนุญาต ที่ไม่ได้รับอนุญาต ให้เด็กเลือกได้ และตอบว่าตราสินค้าที่เขียน/อธิบายตัวไหนเรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ใส่ตัวเลขขึ้นห้องที่คุ้นเคย
(ช่องละ 1 ตัวเลข
หรือระบุข้อห้อง
ที่ไม่ได้รับอนุญาต)

ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนได้หรือไม่
(ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)

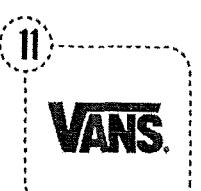
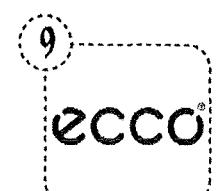
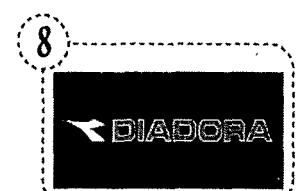
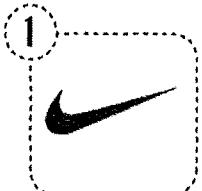
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองหรือใช้เป็นประจำ	☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือให้เชื้อบอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้
	☐ ชอบยี่ห้อนี้	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วมั่นใจ	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วดูดี
	☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เน้นเมื่อแต่งตัว	☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เนื่องจากตัวคน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนไม่ได้			
-
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองหรือใช้เป็นประจำ	☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือให้เชื้อบอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้
	☐ ชอบยี่ห้อนี้	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วมั่นใจ	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วดูดี
	☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เน้นเมื่อแต่งตัว	☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เนื่องจากตัวคน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนไม่ได้			
-
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองหรือใช้เป็นประจำ	☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือให้เชื้อบอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้
	☐ ชอบยี่ห้อนี้	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วมั่นใจ	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วดูดี
	☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เน้นเมื่อแต่งตัว	☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เนื่องจากตัวคน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนไม่ได้			
-
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองหรือใช้เป็นประจำ	☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือให้เชื้อบอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้
	☐ ชอบยี่ห้อนี้	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วมั่นใจ	☐ ใช่ยี่ห้อไหนแล้วดูดี
	☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เน้นเมื่อแต่งตัว	☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เนื่องจากตัวคน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
☐ ยี่ห้อไหนเน้นแพน/อธิบายตัวไหนไม่ได้			

2. รองเท้า กีฬา

วิธีทำ:

- 1) ให้เด็กเรียนทำเครื่องหมาย ที่บ่อกล่องกำกับตราสินค้าที่เด็กเรียนไม่รู้จัก
- 2) ให้เด็กเรียนนำตัวเลขกำกับตราสินค้าที่คุ้นเคยมาใส่ที่ช่องด้านล่าง หรือระบุตราสินค้าที่คุ้นเคยที่ไม่รู้ในตัวเลือกได้ และตอบว่าตราสินค้าไหนแท้/อธิบายตัวนักเรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ใส่ตัวเลขข้อที่คุ้นเคย
(ช่องละ 1 ตัวเลข
หรือระบุทั้งหมด
ที่ไม่รู้ในตัวเลือกได้)

ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวนักเรียนได้หรือไม่
(ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)

	☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองซื้อให้เป็นประจำ ☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้เป็นอยู่ ๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมีประโยชน์ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันไม่ได;
	☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองซื้อให้เป็นประจำ ☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้เป็นอยู่ ๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมีประโยชน์ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันไม่ได;
	☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองซื้อให้เป็นประจำ ☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้เป็นอยู่ ๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมีประโยชน์ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันไม่ได;
	☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองซื้อให้เป็นประจำ ☐ พ่อแม่ ผู้ปกครองซื้อให้เป็นอยู่ ๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มก็ใช้ยี่ห้อนี้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วมีประโยชน์ ☐ ใช้ยี่ห้อนี้แล้วดูดี ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ บุคลิกของคนที่ใช้ยี่ห้อนี้เหมือนเมืองตัวฉัน ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ☐ ยี่ห้อนี้แท้/อธิบายตัวฉันไม่ได;

ธุรกิจ:

- 1) ให้ผู้ผลิตเรียนรู้เครื่องหมาย ทับตัวเลขสำหรับตราสินค้าที่ผู้ผลิตเรียนไม่รู้จัก
- 2) ให้ผู้ผลิตเรียนรู้ตัวเลขสำหรับตราสินค้าที่คุ้นเคยมาใส่ที่ช่องด้านล่าง หรือระบุตราสินค้าที่คุ้นเคยที่ไม่ใช่ในตัวเลือกได้ และตอบว่าตราสินค้านี้ແղນ/อธิบายตัวผู้ผลิตเรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ใส่ตัวเลขที่ห้องที่คุ้นเคย
(ช่องละ 1 ห้องเลข
หรือระบุที่ห้อง
ที่ไม่ใช่ในตัวเลือกได้)

ยี่ห้อเนื้อแท้/อธิบายตัวผู้ผลิตเรียนได้หรือไม่
(ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)

	☐ ยี่ห้อเนื้อแท้/อธิบายตัวผู้ผลิตได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองคือเป็นประจำ ☐ พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ป่วยๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มเกิดมียี่ห้อเนื้อแท้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกมึนเมา ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกว่าอุด ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ บุคลิกของคนที่ดีมียี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ อื่น ๆ ระบุ
	☐ ยี่ห้อเนื้อแท้/อธิบายตัวผู้ผลิตได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองคือเป็นประจำ ☐ พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ป่วยๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มเกิดมียี่ห้อเนื้อแท้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกมึนเมา ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกว่าอุด ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ บุคลิกของคนที่ดีมียี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ อื่น ๆ ระบุ
	☐ ยี่ห้อเนื้อแท้/อธิบายตัวผู้ผลิตได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองคือเป็นประจำ ☐ พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ป่วยๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มเกิดมียี่ห้อเนื้อแท้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกมึนเมา ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกว่าอุด ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ บุคลิกของคนที่ดีมียี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ อื่น ๆ ระบุ
	☐ ยี่ห้อเนื้อแท้/อธิบายตัวผู้ผลิตได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวเองคือเป็นประจำ ☐ พ่อแม่ผู้ปกครองซึ่งให้ป่วยๆ ☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มเกิดมียี่ห้อเนื้อแท้ ☐ ชอบยี่ห้อนี้ ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกมึนเมา ☐ ลืมยี่ห้อนี้แล้วรู้สึกว่าอุด ☐ บุคลิกของยี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ บุคลิกของคนที่ดีมียี่ห้อนี้เหมือนเดิม ☐ อื่น ๆ ระบุ

4. ร้านอาหาร

วิธีทำ:

- 1) ให้ผู้เรียนทำเครื่องหมาย ที่ตัวเลขกำกับตราสินค้าที่ผู้เรียนไม่รู้จัก
 2) ให้นักเรียนนำตัวเลขกำกับตราสินค้าที่คุณเคยมาใส่ที่ช่องด้านล่าง หรือระบุตราสินค้าที่คุณเคย
 ที่ไม่รู้ในตัวเลือกได้ และตอบว่าตราสินค้านี้ແળ/อธิบายตัวผู้เรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

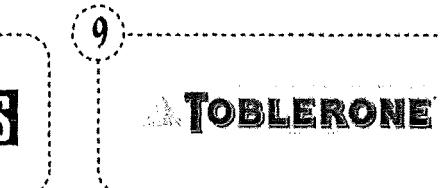
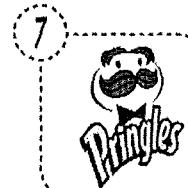
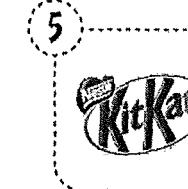
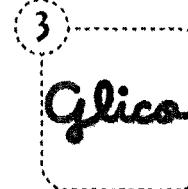
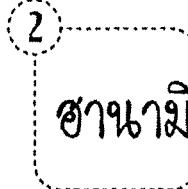
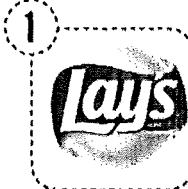
ใส่ตัวเลขข้อที่คุณเคย (ช่องละ 1 ตัวเลข หรือระบุข้อที่ ที่ไม่รู้ในตัวเลือกได้)	ยี่ห้อนี้ແળ/อธิบายตัวผู้เรียนได้หรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)
	<p>☐ ยี่ห้อนี้ແળ/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ตัวເອຈົກນີ້/ໄປເປັນປະຈຳ ☐ ພ່ອແມ່ ຜູ້ປັກຄອງຂໍອ້າໃຫ້/ພາໄປບ່ອຍໆ ☐ ເຊື່ອນ ຈຸ ໃນເກຸ່ມກີໄປທີ່ເປັນຢ່າງ ☐ ຂອບຍື່ນີ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກນີ້ໄດ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກວ່າງວິດ ☐ ບຸກລິກຂອງຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ບຸກລິກຂອງຄົກທີ່ເຫົາຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ອື່ນ ຈຸ ຮະບຸ.....</p> <p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້</p>
	<p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ຕົວເອຈົກນີ້/ໄປເປັນປະຈຳ ☐ ພ່ອແມ່ ຜູ້ປັກຄອງຂໍອ້າໃຫ້/ພາໄປບ່ອຍໆ ☐ ເຊື່ອນ ຈຸ ໃນເກຸ່ມກີໄປທີ່ເປັນຢ່າງ ☐ ຂອບຍື່ນີ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກນີ້ໄດ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກວ່າງວິດ ☐ ບຸກລິກຂອງຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ບຸກລິກຂອງຄົກທີ່ເຫົາຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ອື່ນ ຈຸ ຮະບຸ.....</p> <p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້</p>
	<p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ຕົວເອຈົກນີ້/ໄປເປັນປະຈຳ ☐ ພ່ອແມ່ ຜູ້ປັກຄອງຂໍອ້າໃຫ້/ພາໄປບ່ອຍໆ ☐ ເຊື່ອນ ຈຸ ໃນເກຸ່ມກີໄປທີ່ເປັນຢ່າງ ☐ ຂອບຍື່ນີ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກນີ້ໄດ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກວ່າງວິດ ☐ ບຸກລິກຂອງຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ບຸກລິກຂອງຄົກທີ່ເຫົາຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ອື່ນ ຈຸ ຮະບຸ.....</p> <p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້</p>
	<p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล) ☐ ຕົວເອຈົກນີ້/ໄປເປັນປະຈຳ ☐ ພ່ອແມ່ ຜູ້ປັກຄອງຂໍອ້າໃຫ້/ພາໄປບ່ອຍໆ ☐ ເຊື່ອນ ຈຸ ໃນເກຸ່ມກີໄປທີ່ເປັນຢ່າງ ☐ ຂອບຍື່ນີ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກນີ້ໄດ້ ☐ ກິນ/ເຫົາຮ້ານເຟລ້ວຮູ້ສັກວ່າງວິດ ☐ ບຸກລິກຂອງຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ບຸກລິກຂອງຄົກທີ່ເຫົາຮ້ານເຟ້ນໜີ້ມີອັນຕົວດັ່ງ ☐ ອື່ນ ຈຸ ຮະບຸ.....</p> <p>☐ ยี่หອນນີ້ແળ/ອົບປາຍຕົວຈັນໄວ້ໄດ້</p>

5. ขนมขบเคี้ยว

วิธีทำ:

- 1) ให้เด็กเรียนทำเครื่องหมาย X ทับตัวเลขกำกับตราสินค้าที่ได้เรียนไม่รู้จัก
- 2) ให้เด็กเรียนนำตัวเลขกำกับตราสินค้าที่คุ้นเคยมาใส่ที่ช่องด้านล่าง หรือระบุตราสินค้าที่คุ้นเคยที่ไม่มีในตัวเลือกก็ได้ และตอบว่าตราสินค้าไหนแน่นอน/อธิบายตัวนักเรียนได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ใส่ตัวเลขที่น้องรู้จัก
(ช่องละ 1 ตัวเลข
หรือระบุยืนยัน
ที่ไม่มีในตัวเลือกก็ได้)

ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวนักเรียนได้หรือไม่
(ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)

☐ ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองเป็นประจำ	☐ พอมี ถูปครองหัวใจให้บอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบยื่นห้องน้ำ
	☐ ชอบยื่นห้องน้ำ	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าไม่ได้	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าดี
	☐ บุคลิกของยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ บุคลิกของคนที่กินยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันไม่ได้

☐ ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองเป็นประจำ	☐ พอมี ถูปครองหัวใจให้บอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบยื่นห้องน้ำ
	☐ ชอบยื่นห้องน้ำ	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าไม่ได้	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าดี
	☐ บุคลิกของยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ บุคลิกของคนที่กินยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันไม่ได้

☐ ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองเป็นประจำ	☐ พอมี ถูปครองหัวใจให้บอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบยื่นห้องน้ำ
	☐ ชอบยื่นห้องน้ำ	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าไม่ได้	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าดี
	☐ บุคลิกของยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ บุคลิกของคนที่กินยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันไม่ได้

☐ ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันได้ เพราะ (ตอบได้มากกว่า 1 เหตุผล)	☐ ตัวเองเป็นประจำ	☐ พอมี ถูปครองหัวใจให้บอย ๆ	☐ เพื่อน ๆ ในกลุ่มชอบยื่นห้องน้ำ
	☐ ชอบยื่นห้องน้ำ	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าไม่ได้	☐ กินยื่นห้องน้ำแล้วรู้สึกว่าดี
	☐ บุคลิกของยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ บุคลิกของคนที่กินยื่นห้องน้ำเมื่อแต่งตัวฉัน	☐ อื่น ๆ ระบุ.....
- ยื่นห้องน้ำหนา/อธิบายตัวฉันไม่ได้